

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัยไทย เมื่อได้ตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัยแล้ว ผู้วิจัยนำไปใช้เป็นการออกแบบประเมินประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย จากนั้นจึงนำแบบประเมินประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปใช้ในการวิเคราะห์ประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยจึงเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย มิติประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัยและค่านิยาม

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาแบบประเมินประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย

2.1 ค่าความเที่ยงของแบบประเมินประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัยฉบับทดลองใช้

2.2 ค่าความเที่ยงและค่าสหสัมพันธ์รายข้อของแบบประเมินประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย ฉบับใช้จริง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย

3.1 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย จำแนกรายสภามหาวิทยาลัย โครงสร้างของสภามหาวิทยาลัยและขนาดของสภามหาวิทยาลัย

3.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย จำแนกตามโครงสร้างของสภามหาวิทยาลัยและขนาดของสภามหาวิทยาลัย โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe')

3.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย จำแนกตามประเภทของมหาวิทยาลัย โดยการทดสอบค่าที (t-test)

3.4 แผนภูมิแท่งและเส้นกราฟแสดงคะแนนมาตรฐาน ที (T-Score) ของประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย จำแนกรายสภามหาวิทยาลัย โครงสร้างของสภามหาวิทยาลัย ขนาดของสภามหาวิทยาลัย และประเภทของมหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย มิติประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัยและคณิยาม

จากการวิเคราะห์ตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัยไทย มิติประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัยและคณิยาม ผู้วิจัยใช้วิธีการศึกษา 5 ขั้นตอน ของเทคนิคชิต (CIT - Critical Incident Technique) ซึ่งเซทและคณะ (Chait et.al.) นำมาใช้แล้วเรียกเทคนิคนี้ว่า Behavioral Event Technique โดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 กลุ่ม คือ 1) ผู้ที่มีประสบการณ์ในการเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยตั้งแต่ 2 แห่งขึ้นไป จำนวน 12 คน 2) เลขานุการสภามหาวิทยาลัย จำนวน 8 คน และ 3) กรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทตัวแทนอาจารย์ จำนวน 2 คน ได้ข้อมูลที่เป็นเหตุการณ์หรือลักษณะการปฏิบัติงานของกรรมการสภามหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิผล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ซึ่งเป็นเหตุการณ์หรือลักษณะการปฏิบัติงานของกรรมการสภามหาวิทยาลัย มาจำแนกประเภท เหตุการณ์การปฏิบัติงานลักษณะเดียวกันจัดเป็นกลุ่มเดียวกัน เรียกกลุ่มเหตุการณ์ว่าเป็นมิติประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย เหตุการณ์การปฏิบัติงานเรียกว่า ตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิให้การสัมภาษณ์ตรวจแก้ไข และให้ข้อเสนอแนะ แล้วผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไข

ผลการวิเคราะห์ ได้ตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัยไทย 71 ประการ จำแนกเป็นมิติประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัยได้ 8 มิติ คือ

1. มิติเชิงความเข้าใจบริบทของสถาบัน	ประกอบด้วยตัวบ่งชี้	9 ประการ
2. มิติเชิงการศึกษาข้อมูล	ประกอบด้วยตัวบ่งชี้	7 ประการ
3. มิติเชิงการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม	ประกอบด้วยตัวบ่งชี้	8 ประการ
4. มิติเชิงการมีส่วนร่วม	ประกอบด้วยตัวบ่งชี้	10 ประการ
5. มิติเชิงการสนับสนุนงานของมหาวิทยาลัย	ประกอบด้วยตัวบ่งชี้	8 ประการ
6. มิติเชิงการวิเคราะห์ปัญหาและการตัดสินใจ	ประกอบด้วยตัวบ่งชี้	11 ประการ
7. มิติเชิงการติดตามและประเมินผล	ประกอบด้วยตัวบ่งชี้	10 ประการ
8. มิติเชิงกลยุทธ์	ประกอบด้วยตัวบ่งชี้	8 ประการ

ข้อค้นพบของการวิจัยได้มิติประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัยตรงกับผลการวิจัยของเซทและคณะ (Chait et.al.) 5 มิติ ได้แก่ 1) มิติเชิงความเข้าใจบริบทของสถาบัน 2) มิติเชิงการศึกษาข้อมูล 3) มิติเชิงการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม 4) มิติเชิงการวิเคราะห์ปัญหาและการตัดสินใจ

และ 5) มิติเชิงการกำหนดคุณลักษณะ ส่วนมิติประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัยที่ผู้วิจัยค้นพบใหม่มี 3 มิติ ได้แก่ 1) มิติเชิงการมีส่วนร่วม 2) มิติเชิงการสนับสนุนงานของมหาวิทยาลัย และ 3) มิติเชิงการติดตามและประเมินผล ข้อค้นพบเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

ตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัยไทย มิติประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัยและค่านิยม รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 มิติประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัยและตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัยไทย

มิติประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย	ตัวบ่งชี้ประสิทธิผล
1. ความเข้าใจบริบทของสถาบัน (contextual dimension) กรรมการสภามหาวิทยาลัยมีความเข้าใจในธรรมชาติขององค์กรมหาวิทยาลัย รู้สถานะภาพของมหาวิทยาลัย และปฏิบัติงานโดยยึดปณิธานและเป้าหมายของมหาวิทยาลัย	1.1 เข้าใจในปณิธานและเป้าหมายของมหาวิทยาลัย 1.2 รู้ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัย 1.3 รู้สภาพจุดอ่อน จุดแข็งของมหาวิทยาลัย 1.4 ศึกษาและเข้าใจเรื่องการศึกษาในระดับอุดมศึกษาทั้งในภาพรวม และระดับสถาบัน 1.5 เข้าใจวัฒนธรรมการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย 1.6 เข้าใจภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย 1.7 เข้าใจสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มหาวิทยาลัยตั้งอยู่ 1.8 รู้ระบบการบริหารงานภายในมหาวิทยาลัย 1.9 รู้สถานะภาพของหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 (ต่อ)

มิติประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย	ตัวบ่งชี้ประสิทธิผล
2. การศึกษาข้อมูล (educational dimension) กรรมการสภามหาวิทยาลัยศึกษาข้อมูล และแสวงหารายละเอียดหรือข้อเท็จจริง ในเรื่องต่าง ๆ ที่สภามหาวิทยาลัยต้อง พิจารณา หรือตัดสินใจ	2.1 ศึกษาเอกสารวาระการประชุมก่อนการ ประชุมสภามหาวิทยาลัย 2.2 แสวงหาข้อเท็จจริงในเรื่องที่ยังไม่ชัดเจน โดยเฉพาะเรื่องที่จะนำไปสู่ความขัดแย้ง หรือกำลังมีความขัดแย้งกันอยู่ 2.3 ชักถามข้อมูลรายละเอียดจากเจ้าของเรื่อง ที่เสนอเข้าที่ประชุมสภา ก่อนการประชุมสภา มหาวิทยาลัย 2.4 รับฟังข้อมูลเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยทั้งจาก ผู้บริหาร และประชาคมในมหาวิทยาลัย 2.5 ศึกษากฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับที่สำคัญ เกี่ยวกับการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย 2.6 ค้นคว้าหารายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับ เรื่องที่กำหนดไว้ในวาระการประชุม 2.7 แลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือข้อมูลในหมู่ กรรมการสภาเกี่ยวกับเรื่องที่สภาต้อง พิจารณาหรือเรื่องที่เกี่ยวข้อง
3. การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม (interpersonal dimension) กรรมการสภามหาวิทยาลัยมีความเป็น อันหนึ่งอันเดียวกัน เปิดใจกว้างรับฟัง ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และมีความ สัมพันธ์ที่ดีต่อกัน	3.1 มีความเป็นกลางไม่แบ่งเป็นฝักเป็นฝ่าย 3.2 รับฟังความคิดเห็นของกรรมการสภาคน อื่น ๆ ด้วยใจเป็นธรรม 3.3 พบปะพูดคุย และร่วมกิจกรรมอย่างไม่เป็นทางการในหมู่กรรมการสภามหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 (ต่อ)

มิติประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย	ตัวบ่งชี้ประสิทธิผล
	3.4 ทำความรู้จักกันในกลุ่มกรรมการสภา มหาวิทยาลัยเป็นอย่างดี 3.5 สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้บริหารมหาวิทยาลัย 3.6 ให้ความเคารพซึ่งกันและกัน แม้ความคิดเห็น ไม่ตรงกัน แต่ก็ปฏิบัติต่อกันอย่างมิตร 3.7 แสดงความรับผิดชอบร่วมกันในงานของสภา มหาวิทยาลัย 3.8 สร้างสัมพันธ์ที่ดีกับกรรมการสภาคนอื่น ๆ
4. การมีส่วนร่วม (participative dimension) กรรมการสภามหาวิทยาลัยเข้าร่วมใน กิจกรรมที่สำคัญ ๆ ทั้งกิจกรรมที่เป็นความ รับผิดชอบของสภามหาวิทยาลัยโดยตรง และกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น	4.1 เข้าร่วมประชุมสภามหาวิทยาลัยสม่ำเสมอ 4.2 เข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับการกำหนด นโยบายและแผนงานของมหาวิทยาลัย 4.3 เข้าร่วมกิจกรรมพิจารณางบประมาณประจำปี ของมหาวิทยาลัย 4.4 มีส่วนช่วยเหลือมหาวิทยาลัย เมื่อมีปัญหาหรือ เหตุการณ์วิกฤติเกิดขึ้น 4.5 เข้าร่วมประชุมหรือสัมมนาเพื่อทบทวนบทบาท หน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย 4.6 เข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการของ มหาวิทยาลัย เช่น การสัมมนาทางวิชาการ การประชุมนานาชาติ เป็นต้น 4.7 ชักถาม และเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการ ดำเนินงานหรือโครงการต่าง ๆ ของ มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 (ต่อ)

มิติประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย	ตัวบ่งชี้ประสิทธิผล
	4.8 มีส่วนร่วมในกระบวนการสรรหาผู้บริหารมหาวิทยาลัย 4.9 ให้ความสนใจและติดตามงานของมหาวิทยาลัย 4.10 เข้าร่วมพิจารณาตัดสินใจในเรื่องสำคัญ ๆ เสมอ
5. การสนับสนุนงานของมหาวิทยาลัย (supporting dimension) กรรมการสภามหาวิทยาลัยให้ความช่วยเหลือการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในสิ่งที่นอกเหนือจากหน้าที่ และความรับผิดชอบโดยตรงของสภามหาวิทยาลัย	5.1 หาแหล่งเงินหรือผู้บริจาคเงินให้มหาวิทยาลัย 5.2 รับผิดชอบประสานงานบางเรื่องให้มหาวิทยาลัย เช่น ติดต่อกับต่างประเทศ ประสานงานกับสำนักงานประมาท เป็นต้น 5.3 ช่วยเหลือมหาวิทยาลัยตามความสามารถที่จะช่วยได้ เช่น บริจาคเงินรับนักศึกษาไปฝึกงาน หาทุนวิจัยให้เป็นต้น 5.4 ชี้แจงให้บุคคลภายนอกเข้าใจการตัดสินใจหรือการดำเนินงานของสภา และมหาวิทยาลัย 5.5 ให้ความช่วยเหลือการทำงานของฝ่ายบริหารเมื่อเห็นว่าเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ 5.6 เป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัยที่จะเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยกับองค์กรภายนอก 5.7 ให้ข้อเสนอแนะแก่ฝ่ายบริหารในสิ่งที่เห็นว่ามหาวิทยาลัยควรดำเนินการ 5.8 ช่วยงานมหาวิทยาลัยในสิ่งที่ตนมีความเชี่ยวชาญ เช่น เรื่องกฎหมาย การบริหารการเงิน เป็นต้น

ตารางที่ 16 (ต่อ)

มิติประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ประสิทธิผล

6. การวิเคราะห์ปัญหาและการตัดสินใจ

(problem analysis and decision making dimension)

สภามหาวิทยาลัยมีกลไกในการแสวงหาข้อมูล ข้อเท็จจริงในการวิเคราะห์ปัญหา และตัดสินใจโดยยึดประโยชน์ของมหาวิทยาลัย

- 6.1 ตั้งคณะทำงานเพื่อศึกษาข้อมูล รายละเอียดในเรื่องที่ยังไม่ชัดเจน
- 6.2 เสนอทางเลือกที่หลากหลายในการแก้ปัญหาหรือตัดสินใจ
- 6.3 ใช้ข้อมูลในการอภิปรายแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ
- 6.4 การตัดสินใจมีแนวทางที่ฝ่ายบริหารสามารถนำไปปฏิบัติได้
- 6.5 การเสนอความคิดเห็นสอดคล้องกับเป้าหมายของมหาวิทยาลัย
- 6.6 ใช้เหตุผลและข้อมูลที่ถูกต้องในการหาข้อยุติ
- 6.7 การตัดสินใจยึดประโยชน์ของมหาวิทยาลัย
- 6.8 เสนอความคิดเห็นอย่างอิสระ ไม่ถูกชี้นำจากบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง
- 6.9 สนับสนุนให้ใช้ภาวะเบี่ยงในการตัดสินใจในเรื่องที่มีภาวะเบี่ยงอยู่แล้ว
- 6.10 คัดค้านหรือทักท้วงการตัดสินใจที่ไม่สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย
- 6.11 รับฟังความคิดเห็นหรือข้อมูลทั้งจากประชาคมภายในมหาวิทยาลัย และภายนอกประกอบการตัดสินใจ

ตารางที่ 16 (ต่อ)

มิติประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย	ตัวบ่งชี้ประสิทธิผล
7. การติดตามและประเมินผล (monitoring and evaluation dimension) กรรมการสภามหาวิทยาลัยติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย และประเมินผลงานโครงการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย	7.1 ติดตามความก้าวหน้าของงานที่สภามอบหมายให้มหาวิทยาลัยไปดำเนินการ 7.2 ชักถามถึงการทำงานของคนทำงานที่สภามอบหมายงานให้ 7.3 กระตุ้นให้ฝ่ายบริหารจัดการรายงานการดำเนินงานในเรื่องต่าง ๆ ต่อสภา 7.4 เสนอให้ทบทวนมติของสภา ในกรณีที่มีเสียงคัดค้าน 7.5 นำเรื่องมาบอกกล่าวต่อที่ประชุมสภาหรือผู้บริหาร เมื่อมีผู้กล่าวถึงมหาวิทยาลัยไม่ว่าด้านบวกหรือลบ 7.6 ชักถามข้อมูลรายละเอียดในรายงานที่ฝ่ายบริหารเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย 7.7 เร่งเร้าให้มีกลไกประเมินผลการปฏิบัติงานของโครงการหรือหน่วยงานต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย 7.8 ติดตามการประเมินผลประจำปีของมหาวิทยาลัย 7.9 สนับสนุนให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารมหาวิทยาลัย 7.10 มีการทบทวนเป้าหมายการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยทุก ๆ ปี

ตารางที่ 16 (ต่อ)

มิติประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย	ตัวบ่งชี้ประสิทธิผล
8. การกำหนดกลยุทธ์ (strategic dimension) กรรมการสภามหาวิทยาลัยมีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในอนาคต	8.1 ชี้นำแนวทางการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย 8.2 เสนอความคิดเห็นนำไปสู่การพัฒนามหาวิทยาลัย 8.3 อภิปรายปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต และเตรียมตัวเพื่อเผชิญกับปัญหา 8.4 จัดระดมความคิดเพื่อกำหนดทิศทางของมหาวิทยาลัย 8.5 ใช้เวลาส่วนใหญ่ของการประชุมสภาอภิปรายกำหนดทิศทางการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยมากกว่าการพิจารณาเรื่องงานประจำ 8.6 มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อมหาวิทยาลัย 8.7 อภิปรายถึงกลยุทธ์การดำเนินงานของมหาวิทยาลัย และจัดทำแผนระยะยาว 8.8 สนับสนุนให้มีการพัฒนาผู้นำของมหาวิทยาลัยในระดับต่าง ๆ

จากตารางที่ 16 แสดงว่าตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัยไทยมีจำนวน 71 ประการ จำแนกเป็นมิติประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัยได้ 8 มิติ ได้แก่ มิติเชิงความเข้าใจบริบทของสถาบัน ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ 9 ประการ มิติเชิงการศึกษาข้อมูล ประกอบด้วยตัวบ่งชี้

7 ประการ มิติเชิงการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 8 ประการ มิติเชิงการมีส่วนร่วม ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 10 ประการ มิติเชิงการสนับสนุนงานของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 8 ประการ มิติเชิงการวิเคราะห์ปัญหาและการตัดสินใจ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 11 ประการ มิติเชิงการติดตามและประเมินผล ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 10 ประการ และมิติเชิงการกำหนด วัตถุประสงค์นโยบาย ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 8 ประการ

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาแบบประเมินประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย

2.1 ค่าความเที่ยงของแบบประเมินประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย ฉบับทดลองใช้

ผู้วิจัยได้นำแบบประเมินประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัยไปทดลองใช้กับผู้ที่เคยเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย จำนวน 20 คน แล้วนำมาคำนวณหาค่าความเที่ยงชนิดความคงที่ภายใน โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของครอนบาค รายละเอียดในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ความเที่ยงของแบบประเมินประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย จำแนกรายมิติ ประสิทธิภาพและทั้งฉบับ ฉบับทดลองใช้

มิติประสิทธิผลของมหาวิทยาลัย	ค่าความเที่ยง
1. ความเข้าใจบริบทของสถาบัน	0.890
2. การศึกษาข้อมูล	0.814
3. การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม	0.840
4. การมีส่วนร่วม	0.856
5. การสนับสนุนงานของมหาวิทยาลัย	0.880
6. การวิเคราะห์ปัญหาและการตัดสินใจ	0.901
7. การติดตามและประเมินผล	0.879
8. การกำหนดกลยุทธ์	0.908
ค่าความเที่ยงทั้งฉบับ	00.973

จากตารางที่ 17 แสดงว่าแบบประเมินประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัยทั้งฉบับมีความเที่ยงสูงมาก (ค่าความเที่ยงมากกว่า .90) เมื่อพิจารณาค่าความเที่ยงรายมิติ พบว่าทุกมิติมีความเที่ยงสูง (ค่าความเที่ยงมากกว่า .80)

2.2 ค่าความเที่ยงและค่าสัมพัทธ์รายข้อของแบบประเมินประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย ฉบับใช้จริง

ผู้วิจัยได้นำแบบประเมินประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัยที่ได้ทดลองใช้ และปรับปรุงแก้ไขมาแล้วไปใช้เก็บข้อมูลจริงกับประชากร จำนวน 587 คน ได้ข้อมูลส่งกลับมายังผู้วิจัย จำนวน 394 ฉบับ นำมาคำนวณหาค่าความเที่ยงชนิดความคงที่ภายใน โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของครอนบาค และค่าสัมพัทธ์รายข้อ รายละเอียดในตารางที่ 18-26

ตารางที่ 18 ความเที่ยงของแบบประเมินประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย จำนวน
รายมิติประสิทธิผลและทั้งฉบับ ฉบับใช้จริง

มิติประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย	ค่าความเที่ยง
1. ความเข้าใจบริบทของสถาบัน	0.892
2. การศึกษาข้อมูล	0.812
3. การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม	0.842
4. การมีส่วนร่วม	0.855
5. การสนับสนุนงานของมหาวิทยาลัย	0.880
6. การวิเคราะห์ปัญหาและการตัดสินใจ	0.899
7. การติดตามและประเมินผล	0.872
8. การกำหนดกลยุทธ์	0.906
ค่าความเที่ยงทั้งฉบับ	0.972

จากตารางที่ 18 แสดงว่าแบบประเมินประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัยทั้งฉบับมีค่าความเที่ยงสูงมาก (ค่าความเที่ยงมากกว่า .90) เมื่อพิจารณาค่าความเที่ยงรายมิติ พบว่าทุกมิติมีความเที่ยงสูง (ค่าความเที่ยงมากกว่า .80)

ตารางที่ 19 ความสัมพันธ์ของข้อกระทงในแบบประเมินประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย
มิติเชิงความเข้าใจบริบทของสถาบัน

ข้อกระทง	ค่าสหสัมพันธ์
1. กรรมการสภามหาวิทยาลัยเข้าใจนิยามและเป้าหมายของมหาวิทยาลัย	0.667**
2. กรรมการสภาฯ รู้ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัย	0.702**
3. กรรมการสภาฯ เข้าใจเรื่องการศึกษาในระดับอุดมศึกษาทั้งในภาพรวมและระดับสถาบัน	0.722**
4. กรรมการสภาฯ รู้สภาพจุดอ่อน จุดแข็งของมหาวิทยาลัย	0.641**
5. กรรมการสภาฯ เข้าใจธรรมชาติการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นองค์การทางวิชาการ	0.651**
6. กรรมการสภาฯ เข้าใจถึงภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย	0.746**
7. กรรมการสภาฯ รู้ถึงสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มหาวิทยาลัยตั้งอยู่	0.593**
8. สภามหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมแนะนำหรือปฐมนิเทศกรรมการสภาฯ ที่ได้รับแต่งตั้งให้เข้าใจเกี่ยวกับมหาวิทยาลัย	0.373**
9. กรรมการสภาฯ รู้เรื่องระบบการบริหารงานภายในมหาวิทยาลัย	0.673**
10. กรรมการสภาฯ รู้สถานะภาพของหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย	0.640**

**P < .01

จากตารางที่ 19 แสดงว่าข้อกระทงทุกข้อของมิติเชิงความเข้าใจบริบทของสถาบัน
ในแบบประเมินประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับมาก
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณารายชื่อ ข้อกระทงที่มีค่าสหสัมพันธ์สูงมี 3 ข้อ ได้แก่ การที่กรรมการสภา
เข้าใจภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย รู้ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัย และเข้าใจเรื่องการ
ศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้งในภาพรวมและระดับสถาบัน

ตารางที่ 20 ความสัมพันธ์ของข้อกระทงในแบบประเมินประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย
มิติเชิงการศึกษาข้อมูล

ข้อกระทง	ค่าสหสัมพันธ์
1. ฝ่ายเลขานุการสภามหาวิทยาลัยจัดส่งเอกสารวาระการประชุมให้กรรมการสภาฯ ก่อนการประชุมสภาฯ ทำให้มีเวลาเพียงพอที่จะอ่านหรือทำความเข้าใจวาระการประชุม	0.529**
2. กรรมการสภาฯ อ่านหรือทำความเข้าใจเอกสารวาระการประชุมก่อนเข้าประชุมสภามหาวิทยาลัย	0.527**
3. ฝ่ายเลขานุการสภาฯ จัดเตรียมข้อมูลให้เพียงพอในการพิจารณาเรื่องตามวาระการประชุม	0.466**
4. กรรมการสภาฯ แสวงหาข้อเท็จจริงในเรื่องที่ยังไม่มีข้อมูลชัดเจน โดยเฉพาะเรื่องที่จะนำไปสู่ความขัดแย้งหรือกำลังมีความขัดแย้งกันอยู่	0.520**
5. กรรมการสภาฯ ชักถามข้อมูลรายละเอียดจากผู้เสนอเรื่องก่อนการประชุมสภามหาวิทยาลัย	0.411**
6. เมื่อมีเรื่องสำคัญ ๆ ที่จะต้องตัดสินใจ สภาฯ จะเปิดโอกาสรับฟังข้อมูลทั้งจากผู้บริหารและประชาคมในมหาวิทยาลัย	0.457**
7. กรรมการสภาฯ รู้เรื่องกฎ ระเบียบที่สำคัญ ๆ เกี่ยวกับการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย	0.524**
8. กรรมการสภาฯ ค้นคว้าหารายละเอียดเพิ่มเติมในประเด็นที่กำหนดไว้ในวาระการประชุมสภาฯ	0.584**
9. กรรมการสภาฯ ได้พูดคุยกันอย่างไม่เป็นทางการเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่สภาฯ ต้องพิจารณา	0.415**
10. กรรมการสภาฯ มีการอภิปรายแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่สภาฯ ต้องพิจารณา	0.515**

**P < .01

จากตารางที่ 20 แสดงว่าข้อกระทงทุกข้อของมิติเชิงการศึกษาข้อมูลในแบบประเมินประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณารายข้อ ข้อกระทงที่มีค่าสหสัมพันธ์สูงมี 3 ข้อ ได้แก่ การที่กรรมการสภาคั่นคว่ำรายละเอียดเพิ่มเติมในประเด็นที่กำหนดไว้ในวาระการประชุม ฝ่ายเลขานุการสภาส่งเอกสารวาระการประชุมให้กรรมการสภาก่อนการประชุม ทำให้มีเวลาทำความเข้าใจและกรรมการสภาอ่านหรือทำความเข้าใจวาระการประชุมก่อนเข้าประชุมสภามหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 ความสัมพันธ์ของข้อกระทงในแบบประเมินประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย
มิติ เชิงการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม

ข้อกระทง	ค่าสหสัมพันธ์
1. การเสนอความคิดเห็นหรือการกระทำของกรรมการสภาฯ แสดงให้เห็นว่ามีความเป็นกลางไม่แบ่งพรรคแบ่งพวก	0.653**
2. กรรมการสภาฯ รับฟังความคิดเห็นของกรรมการสภาฯ คนอื่น ๆ ด้วยใจเป็นธรรม	0.657**
3. กรรมการสภาฯ มีโอกาสพบปะพูดคุยร่วมกิจกรรมอย่างไม่เป็นทางการกับกรรมการสภาฯ คนอื่น ๆ	0.562**
4. สภาฯ ได้จัดทำเอกสารข้อมูลเกี่ยวกับกรรมการสภาฯ ทำให้กรรมการสภาฯ รู้จักกันเป็นอย่างดี	0.430**
5. กรรมการสภาฯ มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้บริหารมหาวิทยาลัย	0.433**
6. กรรมการสภาฯ สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระโดยไม่ต้องเกรงว่ากรรมการสภาฯ คนอื่น ๆ จะไม่พอใจ	0.571**
7. กรรมการสภาฯ มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน แม้ว่าจะมีความคิดเห็นไม่ตรงกัน หรือมีความคิดเห็นที่ขัดแย้งกัน	0.626**
8. การปฏิบัติงานของกรรมการสภาฯ ทำให้เห็นว่ากรรมการสภาฯ มีความรับผิดชอบในงานร่วมกันมิใช่เป็นความรับผิดชอบของนายกสภาฯ หรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง	0.728**

**P < .01

จากตารางที่ 21 แสดงว่าข้อกระทงทุกข้อของมิติ เชิงการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ในแบบประเมินประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณารายชื่อ ข้อกระทงที่มีค่าสหสัมพันธ์สูงมี 4 ข้อ ได้แก่ การที่กรรมการ สภามีความรับผิดชอบในงานร่วมกัน รับฟังความคิดเห็นของกรรมการสภาฯคนอื่น ๆ ด้วยใจ เป็นธรรม มีความเป็นกลางไม่แบ่งพรรคแบ่งพวก และมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

ตารางที่ 22 ความสัมพันธ์ของข้อกระทงในแบบประเมินประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย
มิติเชิงการมีส่วนร่วม

ข้อกระทง	ค่าสหสัมพันธ์
1. กรรมการสภาฯ เข้าประชุมสภามหาวิทยาลัยอย่างสม่ำเสมอ	0.427**
2. ในการเข้าประชุมสภาฯ กรรมการสภาฯ เสนอความคิดเห็นหรือซักถามเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวาง	0.466**
3. กรรมการสภาฯ มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและแผนงานของมหาวิทยาลัย	0.653**
4. สภามหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้กรรมการสภาฯ เสนอความคิดเห็นหรือซักถามเรื่องที่สภาฯ ต้องพิจารณาอย่างเต็มที่	0.502**
5. กรรมการสภาฯ มีส่วนร่วมในการพิจารณางบประมาณประจำปีของมหาวิทยาลัย	0.519**
6. กรรมการสภาฯ มีส่วนร่วมในการสรรหาผู้บริหารมหาวิทยาลัย	0.403**
7. เมื่อมหาวิทยาลัยมีปัญหาหรือเหตุการณ์วิกฤติ กรรมการสภาฯ ช่วยกันแก้ปัญหาหรือเหตุการณ์วิกฤตินั้น	0.554**
8. สภามหาวิทยาลัยได้ทบทวนบทบาท หน้าที่ของสภาฯ ในการประชุมสภามหาวิทยาลัยเป็นระยะ ๆ	0.507**
9. กรรมการสภาฯ ได้เข้าร่วมประชุมหรือสัมมนาเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย	0.478**
10. เมื่อมหาวิทยาลัยเชิญกรรมการสภาฯ เข้าร่วมกิจกรรมไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมทางวิชาการหรือกิจกรรมอื่น ๆ กรรมการสภาฯ เข้าร่วมอยู่บ่อยครั้ง	0.473**
11. กรรมการสภาฯ เสนอความคิดเห็นหรือซักถามเกี่ยวกับกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ที่ฝ่ายบริหารเสนอต่อสภาฯ	0.588**
12. กรรมการสภาฯ ส่วนใหญ่ให้ความสนใจต่อกิจกรรมและงานของมหาวิทยาลัย	0.612**

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ข้อกระทง	ค่าสหสัมพันธ์
13. กรรมการสภาฯ ได้เข้าร่วมในการพิจารณาตัดสินใจในเรื่องสำคัญ ๆ เสมอ	0.597**

**P < .01

จากตารางที่ 22 แสดงว่าข้อกระทงทุกข้อของมติเชิงการมีส่วนร่วมในแบบประเมินประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณารายข้อ ข้อกระทงที่มีค่าสหสัมพันธ์สูงมี 2 ข้อ ได้แก่ การที่กรรมการสภาฯมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและแผนงานของมหาวิทยาลัย และให้ความสนใจต่อกิจกรรมและงานของมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 ความสัมพันธ์ของข้อกระทงในแบบประเมินประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย
มิติเชิงการสนับสนุนงานของมหาวิทยาลัย

ข้อกระทง	ค่าสหสัมพันธ์
1. กรรมการสภาฯ มีส่วนในการหาแหล่งเงินหรือผู้บริจาคเงินให้กับมหาวิทยาลัย	0.692**
2. กรรมการสภาฯ รับผิดชอบประสานงานบางเรื่องให้มหาวิทยาลัย เช่น การติดต่อกับต่างประเทศและการประสานงานกับสำนักงานงบประมาณ เป็นต้น	0.663**
3. กรรมการสภาฯ ช่วยเหลือมหาวิทยาลัยตามความสามารถที่จะช่วยได้ เช่น การบริจาคเงิน การรับนักศึกษาไปฝึกงาน และการหาทุนวิจัยให้ เป็นต้น	0.682**
4. กรรมการสภาฯ ช่วยชี้แจงให้บุคคลภายนอกเข้าใจการตัดสินใจของสภาฯ หรือการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย	0.677**
5. กรรมการสภาฯ ให้ความช่วยเหลือการทำงานของฝ่ายบริหารเห็นว่าเรื่องนั้นเป็นสิ่งที่มีความจำเป็น	0.578**
6. กรรมการสภาฯ ได้ทำหน้าที่เป็นตัวแทนที่จะเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยกับองค์การภายนอก	0.647**
7. กรรมการสภาฯ ได้ให้ข้อเสนอแนะแก่ฝ่ายบริหารในสิ่งที่กรรมการสภาฯ เห็นว่ามหาวิทยาลัยควรดำเนินการในเรื่องนั้น ๆ	0.652**
8. เมื่อฝ่ายบริหารของคณาภิรึกษา กรรมการสภาฯ ได้ให้คำแนะนำหรือให้ความช่วยเหลือด้วยความเต็มใจ	0.469**
9. กรรมการสภาฯ ได้ช่วยงานมหาวิทยาลัยในสิ่งที่ตนมีความรอบรู้ หรือเชี่ยวชาญ เช่น เรื่องกฎหมาย เรื่องการเงิน เป็นต้น	0.567**

**P < .01

จากตารางที่ 23 แสดงว่าข้อกระทงทุกข้อของมติเชิงการสนับสนุนงานของมหาวิทยาลัย ในแบบประเมินประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณารายข้อ ข้อกระทงที่มีค่าสหสัมพันธ์สูงมี 3 ข้อ ได้แก่ การที่กรรมการสภา มีส่วนในการหาแหล่งเงินหรือผู้บริจาคให้กับมหาวิทยาลัย ช่วยเหลือมหาวิทยาลัยตามความสามารถ ที่จะช่วยได้เช่น การบริจาคเงิน ช่วยชี้แจงให้บุคคลภายนอกเข้าใจการตัดสินใจของสภา หรือ การดำเนินงานของมหาวิทยาลัย รับผิดชอบต่อประสานงานบางเรื่องให้มหาวิทยาลัยและให้คำแนะนำ หรือช่วยเหลือฝ่ายบริหารด้วยความเต็มใจ

ตารางที่ 24 ความสัมพันธ์ของข้อกระทงในแบบประเมินประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย
มิติเชิงการวิเคราะห์ปัญหาและการตัดสินใจ

ข้อกระทง	ค่าสหสัมพันธ์
1. การตัดสินใจในเรื่องสำคัญ สภาจะแต่งตั้งคณะกรรมการศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจน	0.559**
2. กรรมการสภาฯ เสนอความคิดเห็นหรือวิธีแก้ปัญหาในสิ่งที่ตนมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์	0.583**
3. กรรมการสภาฯ ที่มีประสบการณ์จะเล่าสิ่งที่เคยพบเห็นหรือเคยกระทำมาแล้วต่อที่ประชุมสภาฯ เพื่อให้เกิดทางเลือกในการตัดสินใจหรือแก้ปัญหา	0.540**
4. กรรมการสภาฯ จะใช้ข้อมูลประกอบการเสนอความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ	0.624**
5. การเสนอความคิดเห็นของกรรมการสภาฯ มีแนวทางใหม่ ๆ ที่ฝ่ายบริหารสามารถนำไปปฏิบัติได้	0.567**
6. กรรมการสภาฯ คัดค้านหรือทักท้วงการตัดสินใจที่เห็นว่าไม่สอดคล้องกับพันธกิจหรือเป้าหมายของมหาวิทยาลัย	0.667**
7. การลงมติของสภาฯ ใช้เหตุผลและข้อมูลที่ถูกต้องมากกว่าการลงคะแนนเสียง	0.639**
8. การตัดสินใจของสภาฯ จะยึดประโยชน์ของมหาวิทยาลัยมิใช่ประโยชน์ของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง	0.721**
9. การเสนอความคิดเห็นของกรรมการสภาฯ มีความเป็นอิสระไม่ได้ถูกชี้นำจากบุคคลใดหรือกลุ่มใด	0.693**
10. กรรมการสภาฯ สนับสนุนให้ใช้กฎ ระเบียบในการตัดสินใจในเรื่องที่มีกฎ ระเบียบอยู่แล้ว	0.564**
11. กรรมการสภาฯ ได้คัดค้านหรือทักท้วงในสิ่งที่ไม่เป็นไปตามนโยบายหรือเป้าหมายของมหาวิทยาลัย	0.614**

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ข้อกระทง	ค่าสหสัมพันธ์
12. สภาฯ เปิดรับฟังความคิดเห็นทั้งจากประชาคมภายในมหาวิทยาลัย และบุคคลภายนอกประกอบการตัดสินใจ	0.676**

**P < .01

จากตารางที่ 24 แสดงว่าข้อกระทงทุกข้อของมิติเชิงการวิเคราะห์ปัญหาและการตัดสินใจในแบบประเมินประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณารายข้อ ข้อกระทงที่มีค่าสหสัมพันธ์สูงมี 6 ข้อ ได้แก่ การตัดสินใจของสภาจะยึดประโยชน์ของมหาวิทยาลัย กรรมการสภามีความเป็นอิสระในการเสนอความคิดเห็น สภาฯ รับฟังความคิดเห็นทั้งจากประชาคมภายใน และบุคคลภายนอกประกอบการตัดสินใจ กรรมการสภาฯ คัดค้านหรือทักท้วงการตัดสินใจที่เห็นว่าไม่สอดคล้องกับพันธกิจหรือเป้าหมายของมหาวิทยาลัย การลงมติของสภาฯ ใช้เหตุผลและข้อมูลที่ต้องมากกว่าการลงคะแนนเสียง และกรรมการสภาฯ ใช้ข้อมูลประกอบการเสนอความคิดเห็น

ตารางที่ 25 ความสัมพันธ์ของข้อกระทงในแบบประเมินประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย
มิติเชิงการติดตามและประเมินผล

ข้อกระทง	ค่าสหสัมพันธ์
1. สภาฯ ติดตามความก้าวหน้าของงานที่สภาฯ มอบหมาย ให้มหาวิทยาลัยรับไปดำเนินการ	0.639**
2. สภาฯ ซักถามถึงการทำงานของคณะทำงานที่สภาฯ มอบหมายให้	0.555**
3. สภาฯ กระตุ้นให้ฝ่ายบริหารรายงานการดำเนินงานใน เรื่องต่าง ๆ ต่อสภามหาวิทยาลัย	0.566**
4. เมื่อสภาฯ มีมติไปแล้วในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แต่มีเสียง คัดค้านภายหลัง สภาฯ ได้นำมตินั้นมาทบทวนใหม่	0.377**
5. เมื่อมีผู้กล่าวถึงมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะ เป็นด้านบวกหรือลบ กรรมการสภาฯ ได้นำมาออกกล่าวในที่ประชุมสภาฯ หรือ กับฝ่ายบริหาร	0.525**
6. กรรมการสภาฯ ได้ซักถามข้อมูลรายละเอียดในรายงานที่ ฝ่ายบริหาร เสนอต่อสภามหาวิทยาลัย	0.525**
7. สภาฯ มีกลไกในการประเมินผลการปฏิบัติงานของโครงการ หรือหน่วยงานต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย	0.639**
8. สภาฯ ติดตามการประเมินผลประจำปีของมหาวิทยาลัย	0.623**
9. กรรมการสภาฯ สนับสนุนให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงาน ของผู้บริหารมหาวิทยาลัย	0.633**
10. สภาฯ ให้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกบาง โครงการของมหาวิทยาลัยที่เห็นว่าไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ เท่าที่ควร	0.611**
11. กรรมการสภาฯ สนับสนุนให้มีการทบทวนเป้าหมายการ ดำเนินงานของมหาวิทยาลัยทุก ๆ ปี	0.615**

**P < .01

จากตารางที่ 25 แสดงว่าข้อกระทงทุกข้อของมิติเชิงการติดตามและประเมินผล ในแบบประเมินประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณารายข้อ ข้อกระทงที่มีค่าสหสัมพันธ์สูงมี 4 ข้อ ได้แก่ สภาติดตามความก้าวหน้าของงานที่สภามอบหมายให้มหาวิทยาลัย ไปดำเนินการ สภามีกลไกในการประเมินผล การปฏิบัติงานของโครงการหรือหน่วยงานต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย กรรมการสภาสนับสนุนให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารมหาวิทยาลัย และสภาติดตามการประเมินผลประจำปีของมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 ความสัมพันธ์ของข้อกระทงโอบแบบประเมินประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย
มิติเชิงการกำหนดกลยุทธ์

ข้อกระทง	ค่าสหสัมพันธ์
1. กรรมการสภาฯ เสนอความคิดเห็นที่เป็นการชี้แนะการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในอนาคต	0.624**
2. กรรมการสภาฯ เสนอความคิดเห็นสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนามหาวิทยาลัย	0.676**
3. การปฏิบัติงานของสภาฯ เป็นการเตรียมตัวรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตมากกว่าการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า	0.728**
4. สภาฯ ได้มีการระดมสมอง หรืออภิปรายเกี่ยวกับทิศทางของมหาวิทยาลัยในอนาคต	0.736**
5. สภาฯ ใช้เวลาส่วนใหญ่ของการประชุมสภาฯ เพื่ออภิปรายเกี่ยวกับการกำหนดทิศทางการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในอนาคตมากกว่างานประจำ	0.721**
6. สภาฯ ได้มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปซึ่งมีผลกระทบต่อมหาวิทยาลัย	0.674**
7. สภาฯ ได้มีการอภิปรายถึงกลยุทธ์การดำเนินงานของมหาวิทยาลัย	0.755**
8. สภาฯ สนับสนุนการจัดทำแผนการดำเนินงานระยะยาวของมหาวิทยาลัย	0.666**
9. สภาฯ สนับสนุนให้มีการพัฒนาผู้นำของมหาวิทยาลัยในระดับต่าง ๆ	0.585**

**P < .01

จากตารางที่ 26 แสดงว่าข้อกระทงทุกข้อของมิติเชิงการกำหนดคุณลักษณะในแบบประเมินประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณารายข้อ ข้อกระทงที่มีค่าสหสัมพันธ์สูงมี 4 ข้อ ได้แก่ การที่สภาได้มีการอภิปรายถึงคุณลักษณะการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย มีการระดมสมองหรืออภิปรายเกี่ยวกับทิศทางการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในอนาคต การปฏิบัติงานของสภาเป็นการเตรียมตัวรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตมากกว่าการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และสภาใช้เวลาส่วนใหญ่ของการประชุมเพื่ออภิปรายเกี่ยวกับการกำหนดทิศทางการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในอนาคตมากกว่างานประจำ

ผลการพัฒนาแบบประเมินประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย ได้แบบประเมินประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัยที่มีคุณภาพ มีค่าความเที่ยงระดับสูงมาก (0.972) และมีความตรงตามเนื้อหาสามารถนำไปใช้ในการประเมินประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัยได้ โดยมีข้อกระทงทั้งสิ้นจำนวน 82 ข้อ จำแนกตามมิติประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัยได้ ดังนี้

1. มิติเชิงความเข้าใจบริบทของสถาบัน	จำนวน 10 ข้อ	ได้แก่ ข้อ 1-10
2. มิติเชิงการศึกษาข้อมูล	จำนวน 10 ข้อ	ได้แก่ ข้อ 11-20
3. มิติเชิงการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม	จำนวน 8 ข้อ	ได้แก่ ข้อ 21-28
4. มิติเชิงการมีส่วนร่วม	จำนวน 13 ข้อ	ได้แก่ ข้อ 29-41
5. มิติเชิงการสนับสนุนงานของมหาวิทยาลัย	จำนวน 9 ข้อ	ได้แก่ ข้อ 42-50
6. มิติเชิงการวิเคราะห์ปัญหาและการตัดสินใจ	จำนวน 12 ข้อ	ได้แก่ ข้อ 51-62
7. มิติเชิงการติดตามและประเมินผล	จำนวน 11 ข้อ	ได้แก่ ข้อ 63-73
8. มิติเชิงการกำหนดคุณลักษณะ	จำนวน 9 ข้อ	ได้แก่ ข้อ 74-82

แบบประเมินประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย เป็นดังนี้ (คู่มือการใช้แบบประเมินประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัยปรากฏในภาคผนวก)

แบบประเมินประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย

..... [] [] 1-2

(ชื่อสภามหาวิทยาลัย)

คำชี้แจง แบบประเมินฯ นี้พัฒนาขึ้นจากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ในการเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย และเลขานุการสภามหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการพัฒนาสภามหาวิทยาลัยของไทยให้มีประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ข้อความต่อไปนี้บรรยายถึงการปฏิบัติงานของสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย ในฐานะที่ท่านเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย ขอได้โปรดตอบคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยในสภามหาวิทยาลัยที่ท่านเป็นกรรมการสภาฯ อยู่ ตามสภาพความเป็นจริง คำตอบของท่านจะถือเป็นความลับใช้เฉพาะงานวิจัยนี้เท่านั้น ข้อมูลที่ได้จะวิเคราะห์ในภาพรวมโดยไม่ระบุชื่อสภามหาวิทยาลัย

โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องตามความเป็นจริง

สำหรับผู้วิจัย

ระดับการปฏิบัติงานของสภามหาวิทยาลัย	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด	[] [] [] 3-5
1 กรรมการสภามหาวิทยาลัยเข้าใจในปณิธาน และเป้าหมายของมหาวิทยาลัย					[] 6
2 กรรมการสภาฯ รู้ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัย					[] 7
3. กรรมการสภาฯ เข้าใจเรื่องการศึกษาในระดับ อุดมศึกษาทั้งในภาพรวมและระดับสถาบัน					[] 8

สำหรับผู้วิจัย

ระดับการปฏิบัติงานของสภามหาวิทยาลัย	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด	
4. กรรมการสภาฯ รู้สภาพจุดอ่อน จุดแข็งของมหาวิทยาลัย					[] 9
5. กรรมการสภาฯ เข้าใจธรรมชาติการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นองค์การทางวิชาการ					[] 10
6. กรรมการสภาฯ เข้าใจถึงภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย					[] 11
7. กรรมการสภาฯ รู้ถึงสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มหาวิทยาลัยตั้งอยู่					[] 12
8. สภามหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมแนะนำหรือปฐมนิเทศกรรมการสภาฯ ที่ได้รับแต่งตั้งใหม่ให้เข้าใจเกี่ยวกับมหาวิทยาลัย					[] 13
9. กรรมการสภาฯ รู้เรื่องระบบการบริหารงานภายในมหาวิทยาลัย					[] 14
10. กรรมการสภาฯ รู้สถานภาพของหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย					[] 15
11. ฝ่ายเลขานุการสภามหาวิทยาลัยจัดส่งเอกสารวาระการประชุมให้กรรมการสภาฯ ก่อนการประชุมสภาฯ ทำให้มีเวลาเพียงพอที่จะอ่านหรือทำความเข้าใจวาระการประชุม					[] 16
12. กรรมการสภาฯ อ่านหรือทำความเข้าใจเอกสารวาระการประชุมก่อนเข้าประชุมสภามหาวิทยาลัย					[] 17
13. ฝ่ายเลขานุการสภาฯ จัดเตรียมข้อมูลให้เพียงพอในการพิจารณาเรื่องตามวาระการประชุม					[] 18
14. กรรมการสภาฯ แสวงหาข้อเท็จจริงในเรื่องที่ยังไม่มีข้อมูลชัดเจน โดยเฉพาะเรื่องที่จะนำไปสู่ความขัดแย้งหรือกำลังมีความขัดแย้งกันอยู่					[] 19

สำหรับผู้วิจัย

ระดับการปฏิบัติงานของสภามหาวิทยาลัย	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด	
15. กรรมการสภาฯ ชักถามข้อมูลรายละเอียดจากผู้เสนอ เรื่องก่อนการประชุมสภามหาวิทยาลัย					[] 20
16. เมื่อมีเรื่องสำคัญ ๆ ที่จะต้องตัดสินใจ สภาฯ จะเปิด โอกาสรับฟังข้อมูลทั้งจากผู้บริหารและประชาคมใน มหาวิทยาลัย					[] 21
17. กรรมการสภาฯ รู้เรื่องกฎ ระเบียบที่สำคัญ ๆ เกี่ยวกับการ ดำเนินงานของมหาวิทยาลัย					[] 22
18. กรรมการสภาฯ คำนึงวาระรายละเอียดเพิ่มเติมในประเด็น ที่กำหนดไว้ในวาระการประชุมสภาฯ					[] 23
19. กรรมการสภาฯ ได้พูดคุยกันอย่างไม่เป็นทางการเพื่อแลกเปลี่ยน ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่สภาฯ ต้องพิจารณา					[] 24
20. กรรมการสภาฯ มีกรรณิปรายแสดงความคิดเห็นในที่ ประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่สภาฯ ต้อง พิจารณา					[] 25
21. การเสนอความคิดเห็นหรือการกระทำของกรรมการสภาฯ แสดงให้เห็นว่ามีความเป็นกลางไม่แบ่งพรรคแบ่งพวก					[] 26
22. กรรมการสภาฯ รับฟังความคิดเห็นของกรรมการสภาฯ คนอื่น ๆ ด้วยใจเป็นธรรม					[] 27
23. กรรมการสภาฯ มีโอกาสพบปะพูดคุยร่วมกิจกรรมอย่าง ไม่เป็นทางการกับกรรมการสภาฯ คนอื่น ๆ					[] 28
24. สภาฯ ได้จัดทำเอกสารข้อมูลเกี่ยวกับกรรมการสภาฯ ทำให้กรรมการสภาฯ รู้จักกันเป็นอย่างดี					[] 29
25. กรรมการสภาฯ มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้บริหาร มหาวิทยาลัย					[] 30

สำหรับผู้วิจัย

ระดับการปฏิบัติงานของสภามหาวิทยาลัย	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด	
26. กรรมการสภาฯ สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ โดยไม่ต้องเกรงว่ากรรมการสภาฯ คนอื่น ๆ จะไม่พอใจ					[] 31
27. กรรมการสภาฯ มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน แม้ว่าจะมีความคิดเห็นไม่ตรงกัน หรือมีความคิดเห็นที่ขัดแย้งกัน					[] 32
28. การปฏิบัติงานของกรรมการสภาฯ ทำให้เห็นว่าการกรรมการสภาฯ มีความรับผิดชอบในงานร่วมกันมิใช่เป็นความรับผิดชอบของนายกสภาฯ หรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง					[] 33
29. กรรมการสภาฯ เข้าร่วมประชุมสภามหาวิทยาลัยอย่างสม่ำเสมอ					[] 34
30. ในการเข้าประชุมสภาฯ กรรมการสภาฯ เสนอความคิดเห็นหรือซักถามเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวาง					[] 35
31. กรรมการสภาฯ มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและแผนงานของมหาวิทยาลัย					[] 36
32. สภามหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้กรรมการสภาฯ เสนอความคิดเห็นหรือซักถามเรื่องที่สภาฯ ต้องพิจารณาอย่างเต็มที่					[] 37
33. กรรมการสภาฯ มีส่วนร่วมในการพิจารณางบประมาณประจำปีของมหาวิทยาลัย					[] 38
34. กรรมการสภาฯ มีส่วนร่วมในการสรรหาผู้บริหารมหาวิทยาลัย					[] 39
35. เมื่อมหาวิทยาลัยมีปัญหาหรือเหตุการณ์วิกฤติ กรรมการสภาฯ ช่วยกันแก้ปัญหา หรือเหตุการณ์วิกฤตินั้น					[] 40
36. สภามหาวิทยาลัยได้ทบทวนบทบาท หน้าที่ของสภาฯ ในการประชุมสภามหาวิทยาลัยเป็นระยะ ๆ					[] 41

สำหรับผู้วิจัย

ระดับการปฏิบัติงานของสภามหาวิทยาลัย	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด	
37. กรรมการสภาฯ ได้เข้าร่วมประชุมหรือสัมมนาเกี่ยวกับ บทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย					[] 42
38. เมื่อมหาวิทยาลัยเชิญกรรมการสภาฯ เข้าร่วมกิจกรรมไม่ว่า ว่าจะเป็นกิจกรรมทางวิชาการหรือกิจกรรมอื่น ๆ กรรมการ สภาฯ เข้าร่วมอยู่บ่อยครั้ง					[] 43
39. กรรมการสภาฯ เสนอความคิดเห็นหรือซักถามเกี่ยวกับ กิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ที่ฝ่ายบริหารเสนอต่อสภาฯ					[] 44
40. กรรมการสภาฯ ส่วนใหญ่ให้ความสนใจต่อกิจกรรมและ งานของมหาวิทยาลัย					[] 45
41. กรรมการสภาฯ ได้เข้าร่วมในการพิจารณาตัดสินใจใน เรื่องสำคัญ ๆ เสมอ					[] 46
42. กรรมการสภาฯ มีส่วนในการหาแหล่งเงินหรือผู้บริจาค เงินให้แก่มหาวิทยาลัย					[] 47
43. กรรมการสภาฯ รับผิดชอบประสานงานบางเรื่องให้ มหาวิทยาลัย เช่น การติดต่อกับต่างประเทศและการ ประสานงานกับสำนักงบประมาณ เป็นต้น					[] 48
44. กรรมการสภาฯ ช่วยเหลือมหาวิทยาลัยตามความ สามารถที่จะช่วยได้เช่น การบริจาคเงิน การรับนักศึกษาไป ฝึกงาน และการหาทุนวิจัยให้ เป็นต้น					[] 49
45. กรรมการสภาฯ ช่วยชี้แจงให้บุคคลภายนอกเข้าใจการ ตัดสินใจของสภาฯ หรือการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย					[] 50
46. กรรมการสภาฯ ให้ความช่วยเหลือการทำงานของฝ่ายบริหาร เมื่อเห็นว่าเรื่องนั้นเป็นสิ่งที่มิมีประโยชน์					[] 51

สำหรับผู้วิจัย

ระดับการปฏิบัติงานของสภามหาวิทยาลัย	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด	
47. กรรมการสภาฯ ได้ทำหน้าที่เป็นตัวแทนที่จะเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยกับองค์การภายนอก					[] 52
48. กรรมการสภาฯ ได้ให้ข้อเสนอแนะแก่ฝ่ายบริหารในสิ่งที่กรรมการสภาฯ เห็นว่ามหาวิทยาลัยควรดำเนินการในเรื่องนั้น ๆ					[] 53
49. เมื่อฝ่ายบริหารขอคำปรึกษา กรรมการสภาฯ ได้ให้คำแนะนำ หรือให้ความช่วยเหลือด้วยความเต็มใจ					[] 54
50. กรรมการสภาฯ ได้ช่วยงานมหาวิทยาลัยในสิ่งที่คนมีความรอบรู้ หรือเชี่ยวชาญเช่น เรื่องกฎหมาย เรื่องการเงิน เป็นต้น					[] 55
51. การตัดสินใจในเรื่องสำคัญ สภาฯ จะแต่งตั้งคณะทำงานศึกษาเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจน					[] 56
52. กรรมการสภาฯ เสนอความคิดเห็นหรือวิธีแก้ปัญหาลงในสิ่งที่คนมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์					[] 57
53. กรรมการสภาฯ ที่มีประสบการณ์จะเล่าสิ่งที่เคยพบเห็นหรือเคยกระทำมาแล้วต่อที่ประชุมสภาฯ เพื่อให้เกิดทางเลือกในการตัดสินใจหรือแก้ปัญหา					[] 58
54. กรรมการสภาฯ จะใช้ข้อมูลประกอบการเสนอความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ					[] 59
55. การเสนอความคิดเห็นของกรรมการสภาฯ มีแนวทางใหม่ ๆ ที่ฝ่ายบริหารสามารถนำไปปฏิบัติได้					[] 60
56. กรรมการสภาฯ คัดค้านหรือทักท้วงการตัดสินใจที่เห็นว่าไม่สอดคล้องกับปณิธานหรือเป้าหมายของมหาวิทยาลัย					[] 61

สำหรับผู้วิจัย

ระดับการปฏิบัติงานของสภามหาวิทยาลัย	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด	
57. การลงมติของสภาฯ ใช้เหตุผลและข้อมูลที่ถูกต้องมากกว่าการลงคะแนนเสียง					[] 62
58. กรรณิศจิตใจของสภาฯ จะยึดประโยชน์ของมหาวิทยาลัยมิใช่ประโยชน์ของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง					[] 63
59. การเสนอความคิดเห็นของกรรมการสภาฯ มีความเป็นอิสระไม่ได้ถูกชี้นำจากบุคคลใดหรือกลุ่มใด					[] 64
60. กรรมการสภาฯ สนับสนุนให้ใช้กฎ ระเบียบในการตัดสินใจในเรื่องที่มีกฎ ระเบียบอยู่แล้ว					[] 65
61. กรรมการสภาฯ ได้คัดค้านหรือทักท้วงในสิ่งที่ไม่เป็นไปตามนโยบายหรือเป้าหมายของมหาวิทยาลัย					[] 66
62. สภาฯ เปิดรับฟังความคิดเห็นทั้งจากประชาคมภายในมหาวิทยาลัย และบุคคลภายนอกประกอบการตัดสินใจ					[] 67
63. สภาฯ ติดตามความก้าวหน้าของงานที่สภาฯ มอบหมายให้มหาวิทยาลัยรับไปดำเนินการ					[] 68
64. สภาฯ ชักถามถึงการดำเนินงานของคณะทำงานที่สภาฯ มอบหมายให้					[] 69
65. สภาฯ กระตุ้นให้ฝ่ายบริหารรายงานการดำเนินงานในเรื่องต่าง ๆ ต่อสภามหาวิทยาลัย					[] 70
66. เมื่อสภาฯ มีมติไปแล้วในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แต่มีเสียงคัดค้านภายหลัง สภาฯ ได้นำมตินั้นมาทบทวนใหม่					[] 71
67. เมื่อมีผู้กล่าวถึงมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะเป็นการด้านบวกหรือลบ กรรมการสภาฯ ได้นำมาบอกกล่าวในที่ประชุมสภาฯ หรือกับฝ่ายบริหาร					[] 72

สำหรับผู้วิจัย

ระดับการปฏิบัติงานของสภามหาวิทยาลัย	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด	
68. กรรมการสภาฯ ได้ชักตามข้อมูลรายละเอียดในรายงานที่ฝ่ายบริหารเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย					[] 73
69. สภาฯ มีกลไกในการประเมินผลการปฏิบัติงานของโครงการหรือหน่วยงานต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย					[] 74
70. สภาฯ ติดตามการประเมินผลประจำปีของมหาวิทยาลัย					[] 75
71. กรรมการสภาฯ สนับสนุนให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารมหาวิทยาลัย					[] 76
72. สภาฯ ให้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกบางโครงการของมหาวิทยาลัยที่เห็นว่าไม่ก่อให้เกิดประโยชน์เท่าที่ควร					[] 77
73. กรรมการสภาฯ สนับสนุนให้มีการทบทวนเป้าหมายการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยทุก ๆ ปี					[] 78
74. กรรมการสภาฯ เสนอความคิดเห็นที่เป็นการชี้แนะการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในอนาคต					[] 79
75. กรรมการสภาฯ เสนอความคิดเห็นสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาของมหาวิทยาลัย					[] 80
76. การปฏิบัติงานของสภาฯ เป็นการเตรียมตัวรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตมากกว่าการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า					[] 81
77. สภาฯ ได้มีการระดมสมอง หรืออภิปรายเกี่ยวกับทิศทางของมหาวิทยาลัยในอนาคต					[] 82
78. สภาฯ ใช้เวลาส่วนใหญ่ของการประชุมสภาฯ เพื่ออภิปรายเกี่ยวกับทิศทาง การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในอนาคตมากกว่างานประจำ					[] 83

สำหรับผู้วิจัย

ระดับการปฏิบัติงานของสภามหาวิทยาลัย	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด	
79. สภาฯ ได้มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง ไปซึ่งมีผลกระทบต่อมหาวิทยาลัย					[] 84
81. สภาฯ สนับสนุนการจัดทำแผนการดำเนินงานระยะยาว ของมหาวิทยาลัย					[] 86
82. สภาฯ สนับสนุนให้มีการพัฒนาผู้นำของมหาวิทยาลัยใน ระดับต่าง ๆ					[] 87
83. อื่น ๆ (โปรดระบุการปฏิบัติงานของสภามหาวิทยาลัยที่ ยังไม่ได้กล่าวถึงในแบบประเมินฯ ฉบับนี้					
83.1					[] 88
83.2					[] 89
83.3					[] 90
83.4					[] 91
83.5					[] 92

ขอขอบพระคุณที่ท่านกรุณาใช้เวลาตอบแบบประเมินฯ จนครบถ้วนสมบูรณ์

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย

3.1 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย จาแนกรายสภามหาวิทยาลัย โครงสร้างของสภามหาวิทยาลัย และขนาดของสภามหาวิทยาลัย รายละเอียดในตารางที่ 27-29

ตารางที่ 27 ประสิทธิภาพของสภามหาวิทยาลัยไทย จำแนกรายมิติประสิทธิภาพและจำแนกรายสภามหาวิทยาลัย

มิติประสิทธิภาพของสภามหาวิทยาลัย	สภามหาวิทยาลัย																																											
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	เฉลี่ยรวม																						
	\bar{Y} S.D.	\bar{Y} S.D.	\bar{Y} S.D.	\bar{Y} S.D.	\bar{Y} S.D.	\bar{Y} S.D.	\bar{Y} S.D.	\bar{Y} S.D.	\bar{Y} S.D.	\bar{Y} S.D.	\bar{Y} S.D.	\bar{Y} S.D.	\bar{Y} S.D.	\bar{Y} S.D.	\bar{Y} S.D.	\bar{Y} S.D.	\bar{Y} S.D.	\bar{Y} S.D.	\bar{Y} S.D.	\bar{Y} S.D.	\bar{Y} S.D.	\bar{Y} S.D.																						
1. ความเข้าใจของสภามหาวิทยาลัย	3.03	0.25	2.93	0.28	2.71	0.59	2.68	0.57	2.86	0.33	2.96	0.44	3.04	0.38	2.85	0.40	3.00	0.50	2.91	0.39	2.93	0.69	2.83	0.52	2.49	0.40	3.16	0.27	2.74	0.49	2.82	0.36	2.78	0.48	3.22	0.47	2.81	0.54	2.92	0.34	3.71	0.20	2.90	0.47
2. การศึกษาข้อมูล	2.70	0.19	2.62	0.19	2.57	0.45	2.71	0.40	2.78	0.40	2.75	0.39	2.73	0.33	2.83	0.45	2.60	0.37	2.65	0.66	2.80	0.56	2.71	0.31	2.49	0.27	3.03	0.35	2.46	0.44	2.63	0.30	2.62	0.42	2.88	0.43	2.43	0.50	2.82	0.38	3.30	0.10	2.70	0.41
3. การมีส่วนร่วมกับชนกลุ่ม	3.33	0.22	2.66	0.27	2.86	0.46	2.84	0.33	3.05	0.47	3.06	0.41	2.78	0.34	3.04	0.43	2.85	0.64	2.87	0.34	3.01	0.53	2.83	0.30	2.90	0.46	3.54	0.06	2.75	0.41	3.03	0.31	2.65	0.52	3.23	0.49	2.73	0.47	3.33	0.37	3.68	0.06	2.94	0.46
4. การมีส่วนร่วม	2.92	0.31	2.74	0.27	2.50	0.45	2.43	0.38	2.70	0.37	2.68	0.36	2.76	0.29	2.67	0.37	2.47	0.37	2.62	0.54	2.63	0.28	2.61	0.40	2.32	0.28	2.96	0.36	2.36	0.35	2.42	0.24	2.39	0.32	2.74	0.57	2.47	0.45	2.87	0.37	2.97	0.11	2.62	0.40
5. การสนับสนุนงานของสภามหาวิทยาลัย	2.81	0.44	2.41	0.26	2.48	0.47	2.52	0.45	2.58	0.58	2.97	0.52	2.60	0.34	2.57	0.48	2.66	0.45	2.67	0.46	2.87	0.30	2.61	0.46	2.37	0.07	2.87	0.35	2.54	0.44	2.62	0.42	2.33	0.54	2.97	0.85	2.60	0.48	2.96	0.46	2.50	0.76	2.65	0.50
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและการตัดสินใจ	3.41	0.29	3.21	0.24	2.93	0.34	3.02	0.46	3.19	0.36	3.25	0.47	2.98	0.30	3.13	0.43	3.08	0.57	2.95	0.37	3.24	0.21	3.14	0.47	2.97	0.32	3.56	0.44	3.05	0.40	3.03	0.21	2.93	0.56	3.47	0.52	2.80	0.45	3.37	0.37	3.37	0.13	3.13	0.43
7. การติดตามและประเมินผล	2.45	0.42	2.42	0.14	2.48	0.36	2.27	0.57	2.62	0.50	2.61	0.56	2.47	0.33	2.41	0.57	2.44	0.51	2.50	0.70	2.42	0.46	2.45	0.39	2.41	0.47	2.33	0.24	2.46	0.44	2.35	0.29	2.48	0.60	2.54	0.47	2.28	0.59	2.94	0.37	2.81	0.19	2.48	0.48
8. การกำหนดกลยุทธ์	2.77	0.24	2.64	0.28	2.57	0.71	2.71	0.56	2.69	0.46	2.66	0.46	2.82	0.47	2.58	0.60	2.47	0.72	2.71	0.65	2.65	0.32	2.59	0.47	2.69	0.46	3.01	0.45	2.66	0.39	2.40	0.57	2.75	0.66	3.01	0.77	2.65	0.51	3.09	0.36	3.33	0.11	2.70	0.54
เฉลี่ยรวม	2.93	0.20	2.70	0.11	2.64	0.43	2.65	0.39	2.82	0.40	2.87	0.37	2.77	0.24	2.76	0.40	2.70	0.45	2.73	0.47	2.82	0.33	2.73	0.33	2.58	0.23	3.06	0.28	2.63	0.32	2.66	0.25	2.62	0.45	3.01	0.52	2.60	0.43	3.04	0.31	3.21	0.16	2.77	0.38

จากตารางที่ 27 แสดงว่า โดยภาพรวมทุกสภามหาวิทยาลัยมีประสิทธิผลสูง ($\bar{X} > 2.50$) เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ สภามหาวิทยาลัยที่มีค่าเฉลี่ยรวมของประสิทธิผลสูงกว่า 3.00 มีจำนวน 4 แห่ง สภามหาวิทยาลัยที่มีค่าเฉลี่ยรวมของประสิทธิผลค่อนข้างใกล้ 2.50 มีจำนวน 1 แห่ง

เมื่อพิจารณาประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัยรายมิติ แสดงให้เห็นดังนี้

- 1) ความเข้าใจบริบทของสถาบัน สภามหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ (20 แห่ง) มีประสิทธิผลสูง มีเพียง 1 แห่ง มีประสิทธิผลต่ำ
- 2) การศึกษาข้อมูล สภามหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ (19 แห่ง) มีประสิทธิผลสูง มีเพียง 2 แห่ง มีประสิทธิผลต่ำ
- 3) การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม สภามหาวิทยาลัยทุกแห่งมีประสิทธิผลสูง
- 4) การมีส่วนร่วม สภามหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ (13 แห่ง) มีประสิทธิผลสูง อีก 8 แห่ง มีประสิทธิผลต่ำ
- 5) การสนับสนุนงานของมหาวิทยาลัย สภามหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ (16 แห่ง) มีประสิทธิผลสูง อีก 5 แห่ง มีประสิทธิผลต่ำ
- 6) การวิเคราะห์ปัญหาและการตัดสินใจ สภามหาวิทยาลัยทุกแห่งมีประสิทธิผลสูง
- 7) การติดตามและประเมินผล สภามหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ (18 แห่ง) มีประสิทธิผลต่ำ มีเพียง 3 แห่ง ที่มีประสิทธิผลสูง
- 8) การกำหนดกลยุทธ์นโยบาย สภามหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ (19 แห่ง) มีประสิทธิผลสูง อีก 2 แห่ง มีประสิทธิผลต่ำ

ตารางที่ 28 ประสิทธิภาพของสภามหาวิทยาลัย จำแนกตามโครงสร้างของสภามหาวิทยาลัย

มิติประสิทธิภาพของสภามหาวิทยาลัย	โครงสร้างของสภามหาวิทยาลัย					
	แบบไตรภาคี		แบบผู้บริหาร		แบบผู้ทรงคุณวุฒิ ภายนอก	
	(n = 232)		(n = 104)		(n = 58)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. ความเข้าใจบริบทของสถาบัน	2.90	0.43	2.90	0.51	2.91	0.55
2. การศึกษาข้อมูล	2.72	0.42	2.67	0.38	2.72	0.46
3. การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม	2.96	0.44	2.92	0.47	3.12	0.50
4. การมีส่วนร่วม	2.64	0.40	2.57	0.39	2.61	0.42
5. การสนับสนุนงานของมหาวิทยาลัย	2.63	0.49	2.72	0.51	2.63	0.51
6. การวิเคราะห์ปัญหาและการตัดสินใจ	3.13	0.42	3.12	0.48	3.19	0.38
7. การติดตามและประเมินผล	2.43	0.48	2.51	0.47	2.66	0.45
8. การกำหนดกลยุทธ์	2.71	0.53	2.58	0.58	2.92	0.44
เฉลี่ยรวม	2.76	0.37	2.75	0.40	2.84	0.37

จากตารางที่ 28 แสดงว่าโดยภาพรวม สภามหาวิทยาลัยที่มีโครงสร้างแบบไตรภาคี แบบผู้บริหาร และแบบผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก มีประสิทธิภาพสูง ($\bar{X} > 2.50$) เมื่อพิจารณารายมิติ สภามหาวิทยาลัยทั้ง 3 แบบ มีประสิทธิภาพสูงเกือบทุกมิติ ยกเว้นสภามหาวิทยาลัยแบบไตรภาคีมี ประสิทธิภาพต่ำในมิติเชิงการติดตามและประเมินผล ($\bar{X} = 2.43$)

ตารางที่ 29 ประสิทธิภาพของสภามหาวิทยาลัย จำแนกตามขนาดของสภามหาวิทยาลัย

มิติประสิทธิภาพของสภามหาวิทยาลัย	ขนาดของสภามหาวิทยาลัย					
	เล็ก		กลาง		ใหญ่	
	(n = 117)		(n = 119)		(n = 158)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. ความเข้าใจบริบทของสถาบัน	2.97	0.47	2.89	0.42	2.88	0.49
2. การศึกษาข้อมูล	2.78	0.45	2.62	0.38	2.61	0.40
3. การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม	3.13	0.48	2.89	0.43	2.92	0.45
4. การมีส่วนร่วม	2.65	0.42	2.63	0.40	2.59	0.38
5. การสนับสนุนงานของมหาวิทยาลัย	2.70	0.55	2.60	0.46	2.66	0.48
6. การวิเคราะห์ปัญหาและการตัดสินใจ	3.21	0.42	3.12	0.42	3.08	0.45
7. การติดตามและประเมินผล	2.55	0.48	2.46	0.45	2.45	0.51
8. การกำหนดกลยุทธ์	2.84	0.58	2.66	0.41	2.64	0.59
เฉลี่ยรวม	2.85	0.40	2.73	0.34	2.74	0.39

จากตารางที่ 29 แสดงว่าโดยภาพรวม สภามหาวิทยาลัยที่มีขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีประสิทธิภาพสูง ($\bar{X} > 2.50$) เมื่อพิจารณารายมิติ สภามหาวิทยาลัยทั้ง 3 ขนาด มีประสิทธิภาพสูงเกือบทุกมิติ ยกเว้นสภามหาวิทยาลัยที่มีขนาดกลางและขนาดใหญ่มีประสิทธิภาพต่ำในมิติเชิงการติดตามและประเมินผล

3.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย จานแนกตามโครงสร้างของสภามหาวิทยาลัย และขนาดของสภามหาวิทยาลัย โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe') รายละเอียดในตารางที่ 30-37

ตารางที่ 30 การเปรียบเทียบความแตกต่างของมิติประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย ระหว่างโครงสร้างสภามหาวิทยาลัยแบบไตรภาคี แบบผู้บริหาร และแบบผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

	แหล่งความแปรปรวน (SV)	df	SS	MS	F
มิติที่ 1 ความเข้าใจบริบทของสถาบัน					
	ระหว่างกลุ่ม	2	0.53	0.26	.01
	ภายในกลุ่ม	391	8780.50	22.45	
	รวม	393	8781.06		
มิติที่ 2 การศึกษาข้อมูล					
	ระหว่างกลุ่ม	2	18.72	9.36	0.53
	ภายในกลุ่ม	391	6899.51	17.64	
	รวม	393	6918.23		
มิติที่ 3 การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม					
	ระหว่างกลุ่ม	2	107.32	53.66	3.87*
	ภายในกลุ่ม	391	5418.62	13.85	
	รวม	393	5525.95		
มิติที่ 4 การมีส่วนร่วม					
	ระหว่างกลุ่ม	2	64.19	32.08	0.99
	ภายในกลุ่ม	391	12599.41	32.22	
	รวม	393	12663.59		

ตารางที่ 30 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน (SV)	df	SS	MS	F
มิติที่ 5 การสนับสนุนงานของมหาวิทยาลัย				
ระหว่างกลุ่ม	2	55.09	27.54	1.33
ภายในกลุ่ม	391	8048.61	20.58	
รวม	393	8103.71		
มิติที่ 6 การวิเคราะห์ปัญหาและการตัดสินใจ				
ระหว่างกลุ่ม	2	27.34	13.67	0.49
ภายในกลุ่ม	391	10838.76	21.72	
รวม	393	10866.10		
มิติที่ 7 การติดตามและประเมินผล				
ระหว่างกลุ่ม	2	311.31	155.65	5.55**
ภายในกลุ่ม	391	10947.51	27.99	
รวม	393	11258.82		
มิติที่ 8 การกำหนดกลยุทธ์				
ระหว่างกลุ่ม	2	343.07	171.53	7.35**
ภายในกลุ่ม	391	9122.28	23.33	
รวม	393	9465.36		

** P < .01

* P < .05

จากตารางที่ 30 แสดงว่าสภามหาวิทยาลัยที่มีโครงสร้างต่างกัน มีประสิทธิภาพ
ในมิติเชิงการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มิติเชิง
การติดตามและประเมินผล และมิติเชิงการกำหนดกลยุทธ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนมิติอื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับมิติที่มีความแตกต่างกัน ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้
วิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffe') ดังตารางที่ 31-33

ตารางที่ 31 การเปรียบเทียบความแตกต่าง ของมิติเชิงการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ระหว่างสภามหาวิทยาลัยแบบไตรภาคี แบบผู้บริหาร และแบบผู้ทรงคุณวุฒิ ภายนอก

โครงสร้างของสภามหาวิทยาลัย	ความแตกต่างระหว่าง \bar{X}			
	\bar{X}	แบบไตรภาคี	แบบผู้บริหาร	แบบผู้ทรงคุณวุฒิ ภายนอก
แบบไตรภาคี	23.69	-	0.32	1.32
แบบผู้บริหาร	23.37		-	1.64*
แบบผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก	25.01			

*P < .05

จากตารางที่ 31 แสดงว่าสภามหาวิทยาลัยที่มีโครงสร้างแบบผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก มีประสิทธิผลแตกต่างจากสภามหาวิทยาลัย แบบผู้บริหารในมิติเชิงการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่สภาแบบผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าสภาแบบผู้บริหาร ส่วนสภามหาวิทยาลัยแบบไตรภาคีกับสภามหาวิทยาลัยแบบผู้บริหาร และสภามหาวิทยาลัยแบบผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 32 การเปรียบเทียบความแตกต่างของมิติเชิงการติดตามและประเมินผล ระหว่าง
สภามหาวิทยาลัยแบบไตรภาคี แบบผู้บริหาร และแบบผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

โครงสร้างของสภามหาวิทยาลัย	ความแตกต่างระหว่าง \bar{X}			
	\bar{X}	แบบไตรภาคี	แบบผู้บริหาร	แบบผู้ทรงคุณวุฒิ ภายนอก
แบบไตรภาคี	26.75	-	0.86	2.56*
แบบผู้บริหาร	27.61		-	1.70
แบบผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก	29.31			-

*P < .05

จากตารางที่ 32 แสดงว่าสภามหาวิทยาลัยที่มีโครงสร้างแบบไตรภาคีมีประสิทธิผลแตกต่างจากสภามหาวิทยาลัยแบบผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกในมิติเชิงการติดตามและประเมินผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่สภาแบบผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าสภาแบบไตรภาคี ส่วนสภามหาวิทยาลัยแบบผู้บริหารกับสภาแบบไตรภาคี และสภาแบบผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 33 การเปรียบเทียบความแตกต่างของมิติเชิงการกำหนดกลยุทธ์ระหว่างสภามหาวิทยาลัยแบบไตรภาคี แบบผู้บริหาร และแบบผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

โครงสร้างของสภามหาวิทยาลัย	ความแตกต่างระหว่าง \bar{X}			
	\bar{X}	แบบไตรภาคี	แบบผู้บริหาร	แบบผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
แบบไตรภาคี	24.41	-	1.16	1.88*
แบบผู้บริหาร	23.25		-	3.04*
แบบผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก	26.29			-

*P < .05

จากตารางที่ 33 แสดงว่าสภามหาวิทยาลัยที่มีโครงสร้างแบบผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก มีประสิทธิผลแตกต่างจากสภามหาวิทยาลัยแบบไตรภาคีและแบบผู้บริหารในมิติเชิงการกำหนดกลยุทธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่สภาแบบผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า สภาแบบไตรภาคี และสภาแบบผู้บริหาร ส่วนสภามหาวิทยาลัยแบบไตรภาคีกับสภาแบบผู้บริหารแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 34 การเปรียบเทียบความแตกต่างของมิติประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย ระหว่าง
สภามหาวิทยาลัยขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่

แหล่งความแปรปรวน (SV)	df	SS	MS	F
มิติที่ 1 ความเข้าใจบริบทของสถาบัน				
ระหว่างกลุ่ม	2	76.48	38.24	1.71
ภายในกลุ่ม	391	8704.57	22.26	
รวม	393	8781.06		
มิติที่ 2 การศึกษาข้อมูล				
ระหว่างกลุ่ม	2	156.75	78.37	4.53**
ภายในกลุ่ม	391	6761.47	17.29	
รวม	393	6918.23		
มิติที่ 3 การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม				
ระหว่างกลุ่ม	2	258.23	129.11	9.58**
ภายในกลุ่ม	391	5267.22	13.47	
รวม	393	5525.95		
มิติที่ 4 การมีส่วนร่วม				
ระหว่างกลุ่ม	2	48.03	24.01	0.74
ภายในกลุ่ม	391	12615.56	32.26	
รวม	393	12663.59		
มิติที่ 5 การสนับสนุนงานของมหาวิทยาลัย				
ระหว่างกลุ่ม	2	54.19	27.09	1.31
ภายในกลุ่ม	391	8049.52	20.58	
รวม	393	8103.71		

ตารางที่ 34 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน (SV)	df	SS	MS	F
มิตที่ 6 การวิเคราะห์ปัญหาและการตัดสินใจ				
ระหว่างกลุ่ม	2	148.53	74.26	2.70
ภายในกลุ่ม	391	10717.56	27.41	
รวม	393	10866.10		
มิตที่ 7 การติดตามและประเมินผล				
ระหว่างกลุ่ม	2	81.81	140.90	1.43
ภายในกลุ่ม	391	11177.00	28.58	
รวม	393	11258.82		
มิตที่ 8 การกำหนดคุณลักษณะ				
ระหว่างกลุ่ม	2	238.07	119.03	5.04**
ภายในกลุ่ม	391	9227.28	23.59	
รวม	393	9465.36		

**P < .01

จากตารางที่ 34 แสดงว่าสภามหาวิทยาลัยที่มีขนาดต่างกันมีประสิทธิภาพในมิติเชิง การศึกษาข้อมูล การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และการกำหนดคุณลักษณะ แตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนมิติอื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับมิติที่มีความแตกต่างกัน ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการ ของเชฟเฟ้ (Scheffé) ดังตารางที่ 35-37

ตารางที่ 35 การเปรียบเทียบความแตกต่างของมิติเชิงการศึกษาข้อมูลระหว่าง
สภามหาวิทยาลัย ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่

ขนาดของสภามหาวิทยาลัย	ความแตกต่างระหว่าง \bar{X}			
	\bar{X}	เล็ก	กลาง	ใหญ่
เล็ก	27.88	-	1.63*	1.76*
กลาง	26.25		-	0.13
ใหญ่	26.12			

* $P < .05$

จากตารางที่ 34 แสดงว่าสภามหาวิทยาลัยที่มีขนาดเล็ก มีประสิทธิผลแตกต่างจากสภามหาวิทยาลัยที่มีขนาดกลางและขนาดใหญ่ ในมิติเชิงการศึกษาข้อมูลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยที่สภามหาวิทยาลัยที่มีขนาดเล็กมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าสภามหาวิทยาลัยที่มีขนาดกลางและขนาดใหญ่ ส่วนสภามหาวิทยาลัยที่มีขนาดกลางกับขนาดใหญ่ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 36 การเปรียบเทียบความแตกต่างของมิติเชิงการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ระหว่าง
สภามหาวิทยาลัย ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่

ขนาดของสภามหาวิทยาลัย	ความแตกต่างระหว่าง \bar{X}			
	\bar{X}	เล็ก	กลาง	ใหญ่
เล็ก	25.04	-	1.89*	1.67*
กลาง	23.15		-	0.22
ใหญ่	23.37			-

*P < .05

จากตารางที่ 36 แสดงว่าสภามหาวิทยาลัยที่มีขนาดเล็กมีประสิทธิผลแตกต่างจากสภามหาวิทยาลัยที่มีขนาดกลางและขนาดใหญ่ ในมิติเชิงการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่สภามหาวิทยาลัยที่มีขนาดเล็กมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าสภามหาวิทยาลัยที่มีขนาดกลางและขนาดใหญ่ ส่วนสภามหาวิทยาลัยที่มีขนาดกลางกับขนาดใหญ่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 37 การเปรียบเทียบความแตกต่างของมิติเชิงการกำหนดคุณลักษณะ ระหว่าง
สภามหาวิทยาลัย ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่

ขนาดของสภามหาวิทยาลัย	ความแตกต่างระหว่าง \bar{X}			
	\bar{X}	เล็ก	กลาง	ใหญ่
เล็ก	25.57	-	1.56*	1.79*
กลาง	24.01		-	0.23
ใหญ่	23.78			-

*P < .05

จากตารางที่ 37 แสดงว่าสภามหาวิทยาลัยที่มีขนาดเล็กมีประสิทธิผลแตกต่างจาก
สภามหาวิทยาลัยที่มีขนาดกลางและขนาดใหญ่ ในมิติเชิงการกำหนดคุณลักษณะ อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่สภามหาวิทยาลัยที่มีขนาดเล็ก มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าสภามหาวิทยาลัย
ที่มีขนาดกลางและขนาดใหญ่ ส่วนสภามหาวิทยาลัยที่มีขนาดกลางกับขนาดใหญ่ แตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย จําแนกตามประเภทของมหาวิทยาลัย โดยการทดสอบค่าที (t-test) รายละเอียดในตารางที่ 38

ตารางที่ 38 การเปรียบเทียบความแตกต่างของมิติประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัยระหว่างสภามหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยที่มีฐานะเป็นส่วนราชการกับไม่เป็นส่วนราชการ

มิติประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย	ประเภทของมหาวิทยาลัย				
	เป็นส่วนราชการ		ไม่เป็นส่วนราชการ		t
	(n = 366)		(n = 28)		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ความเข้าใจบริบทของสถาบัน	2.88	0.46	3.20	0.48	-3.47**
2. การศึกษาข้อมูล	2.68	0.41	2.99	0.37	-3.79**
3. การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม	2.93	0.45	3.45	0.34	-5.91**
4. การมีส่วนร่วม	2.60	0.40	2.91	0.31	-3.95**
5. การสนับสนุนงานของมหาวิทยาลัย	2.64	0.49	2.80	0.61	-1.56
6. การวิเคราะห์ปัญหาและการตัดสินใจ	3.12	0.44	3.37	0.30	-2.99**
7. การติดตามและประเมินผล	2.45	0.48	2.89	0.32	-4.78**
8. การกำหนดกลยุทธ์	2.67	0.54	3.18	0.31	-4.90**
เฉลี่ยรวม	2.75	0.38	3.10	0.28	-4.79**

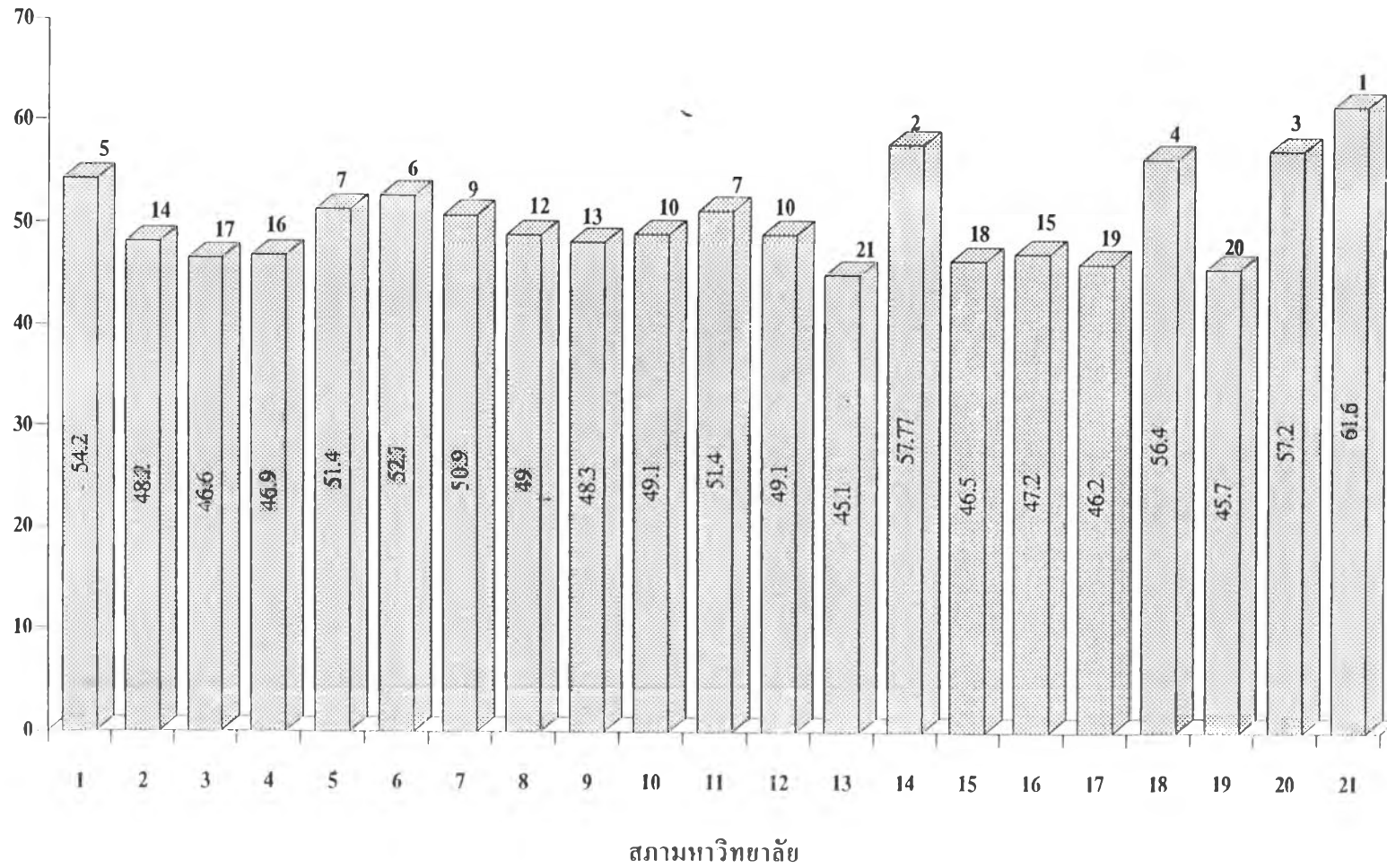
**P < .01

จากตารางที่ 38 แสดงว่าสภามหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยที่มีฐานะเป็นส่วนราชการและไม่เป็นส่วนราชการมีประสิทธิผลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในมิติเชิงความเข้าใจบริบทของสถาบัน การศึกษาข้อมูล การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม การมีส่วนร่วม การวิเคราะห์ปัญหาและการตัดสินใจ การติดตามและประเมินผล และการกำหนด วัตถุประสงค์ ส่วนมิติเชิงการสนับสนุนงานของมหาวิทยาลัย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวม แสดงให้เห็นว่า สภามหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยที่มีฐานะเป็นส่วนราชการและไม่เป็นส่วนราชการ มีประสิทธิผลสูง ($\bar{X} > 2.50$) เมื่อพิจารณารายมิติ สภามหาวิทยาลัยทั้ง 2 ประเภทมีประสิทธิผลสูงเกือบทุกมิติ ยกเว้นสภามหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการมีประสิทธิผลต่ำในมิติเชิงการติดตามและประเมินผล

3.4 แผนภูมิแท่งและเส้นกราฟ แสดงคะแนนมาตรฐาน ที่ (T-Score) ของ
ประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย จำนวนรายสภามหาวิทยาลัย โครงสร้างของสภามหาวิทยาลัย
ขนาดของสภามหาวิทยาลัย และประเภทของมหาวิทยาลัย รายละเอียดในแผนภูมิที่ 18-22

แผนภูมิที่ 18 แผนภูมิแท่งแสดงคะแนนมาตรฐานที่ (T-Score) ของประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย จำนวน 21 แห่ง

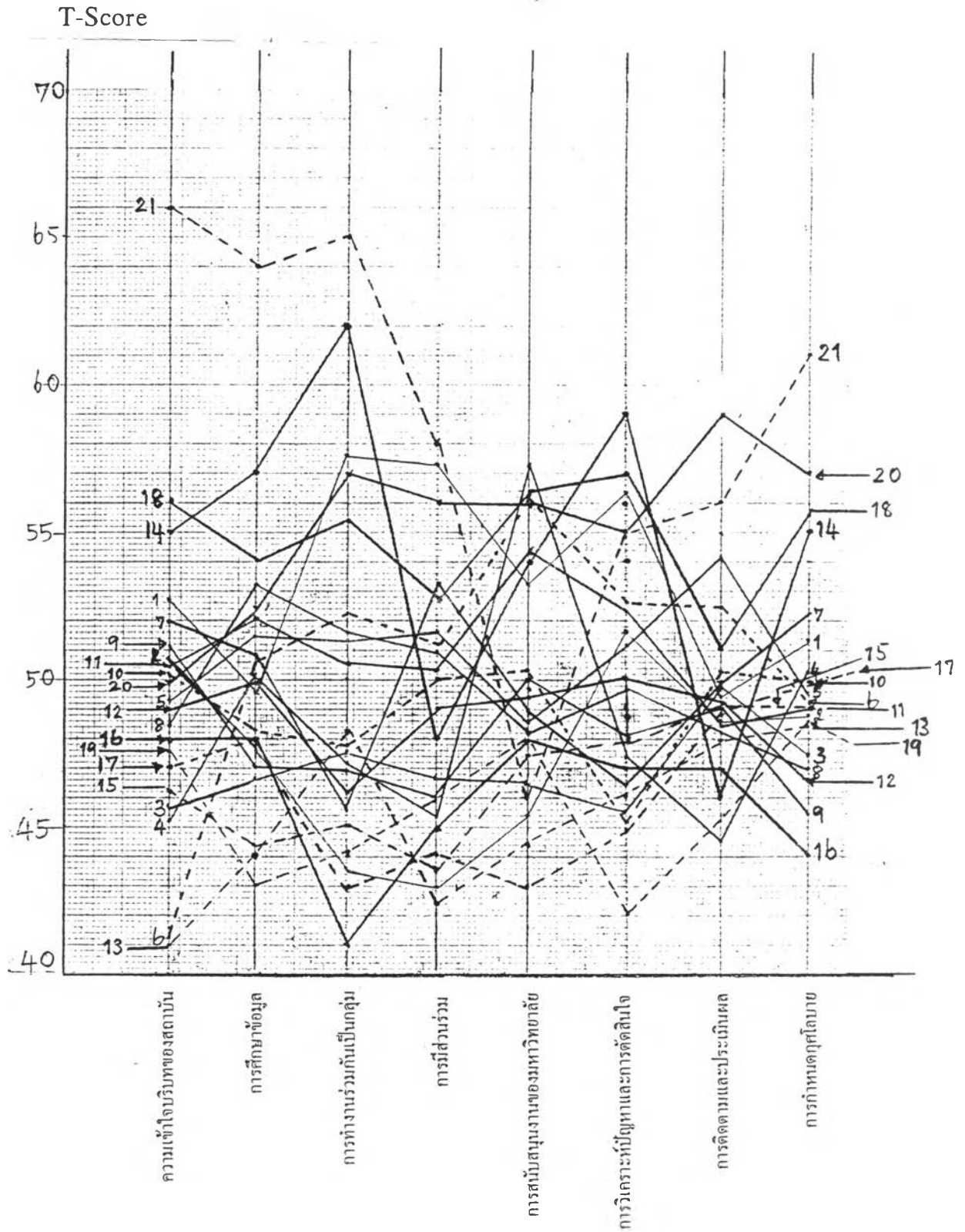

จากแผนภูมิที่ 18 แสดงว่า สภามหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยที่มี ประสิทธิภาพสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม (Ts0) มีจำนวน 9 แห่ง นอกเหนืออีก 12 แห่ง มีประสิทธิ ผลต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม

สภามหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิภาพสูงสุดในกลุ่ม 5 อันดับ ได้แก่ สภามหาวิทยาลัย 21 (T61.60) เป็นมหาวิทยาลัยที่ก่อตั้งใหม่ที่ไม่เป็นส่วนราชการ เป็นสภาแบบผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ที่มีขนาดเล็ก อันดับรองลงมาได้แก่ สภามหาวิทยาลัย 14 (Ts7.77) เป็นมหาวิทยาลัยที่ก่อตั้ง ใหม่ เป็นสภาแบบไตรภาคีที่มีขนาดเล็ก สภามหาวิทยาลัย 20 (Ts7.20) เป็นมหาวิทยาลัยที่ ก่อตั้งใหม่ที่ไม่เป็นส่วนราชการ เป็นสภาแบบผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มีขนาดเล็ก และสภามหาวิทยาลัย 18(Ts6.40) เป็นสภาแบบไตรภาคีที่มีขนาดเล็ก และสภามหาวิทยาลัย 1 (Ts4.20) เป็น มหาวิทยาลัยแห่งแรกของประเทศไทย เป็นสภาแบบไตรภาคีที่มีขนาดกลาง

สภามหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิภาพต่ำในกลุ่ม 5 อันดับ ได้แก่ สภามหาวิทยาลัย 13 (T4s.10) เป็นสภาแบบผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก แต่เป็นการแต่งตั้งตำแหน่งหรือผู้แทนเป็นกรรมการ สภามหาวิทยาลัยมิใช่แต่งตั้งตัวบุคคล เป็นมหาวิทยาลัยที่จัดระบบการเรียนการสอนแบบเปิด ซึ่ง แตกต่างจากมหาวิทยาลัยอื่นและเป็นสภาที่มีขนาดเล็ก สภามหาวิทยาลัย 19(T4s.70) เป็น มหาวิทยาลัยในภูมิภาคที่เพิ่งได้รับการสถาปนาให้เป็นมหาวิทยาลัย เป็นสภาแบบไตรภาคีที่มีขนาด กลาง สภามหาวิทยาลัย 17(T46.20) เป็นมหาวิทยาลัยที่ตั้งในเขตปริมณฑล เป็นสภาแบบไตรภาคี ที่มีขนาดเล็ก สภามหาวิทยาลัย 15(T46.50) เป็นสภามหาวิทยาลัยแบบผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่แต่ง ตั้งตามตำแหน่งมิใช่แต่งตั้งตัวบุคคลและมีจำนวนกรรมการสภาที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกใกล้เคียงกับ กรรมการสภาที่เป็นผู้บริหาร เป็นสภาที่มีขนาดกลาง และสภามหาวิทยาลัย 3(T46.60) เป็นสภา แบบผู้บริหารที่มีขนาดใหญ่

แผนภูมิที่ 19 เส้นกราฟแสดงคะแนนมาตรฐาน ที่ (T-Score) ของมิติประสิทธิผล
ของสภามหาวิทยาลัย จำแนกสายสภามหาวิทยาลัย

มิติประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย

จากแผนภูมิที่ 19 แสดงว่าสภามหาวิทยาลัยไทยมีประสิทธิผลในเกือบทุกมิติประสิทธิผลสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม (Iso) และต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มมีจำนวนใกล้เคียงกัน ยกเว้นมิติเชิงการติดตามและประเมินผล สภามหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ (15 แห่ง) มีประสิทธิผลต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม

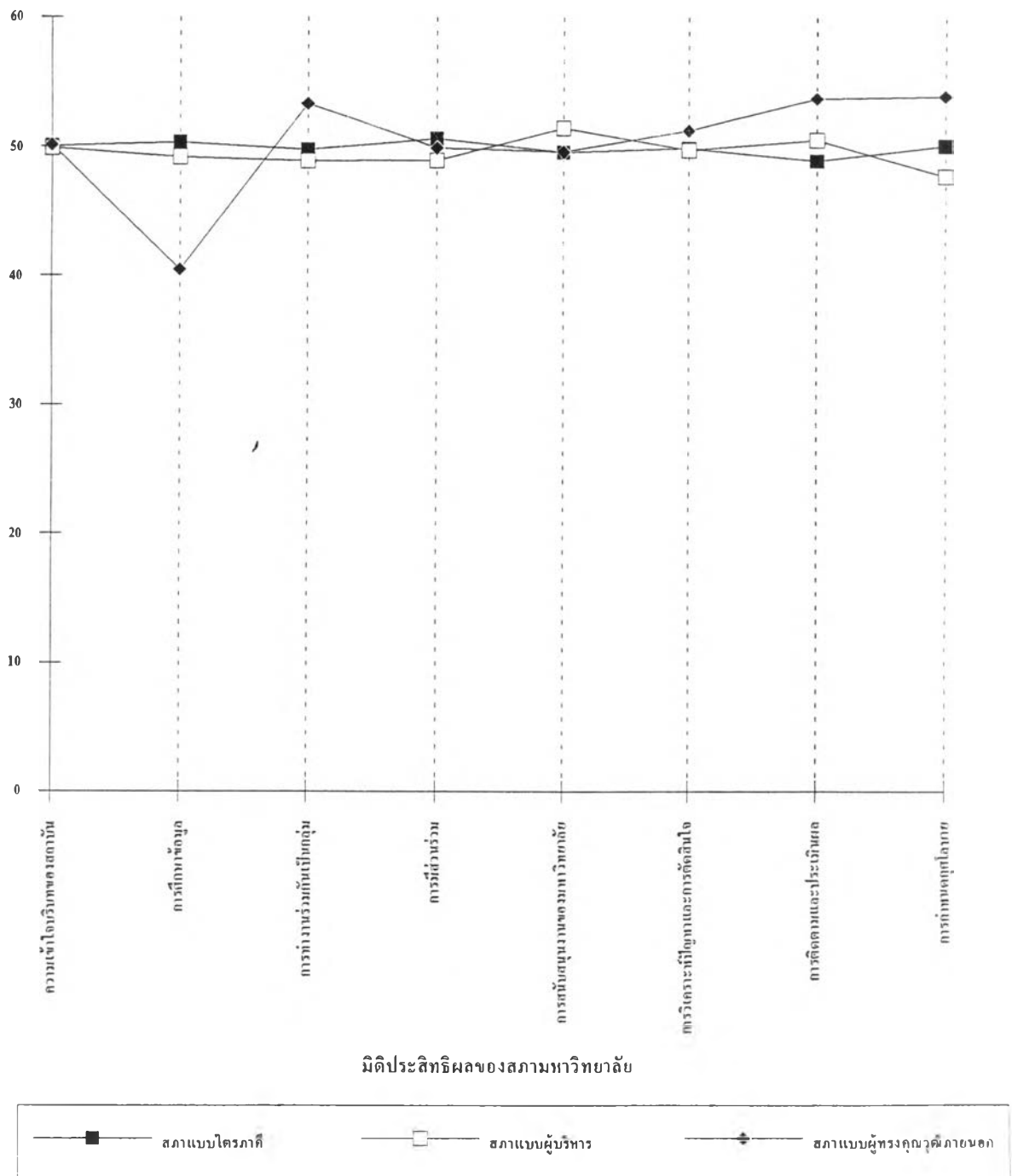
เมื่อพิจารณารายมิติประสิทธิผล แสดงให้เห็นดังนี้

1. มิติเชิงความเข้าใจบริบทของสถาบัน สภามหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิผลสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มมีจำนวน 10 แห่ง ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม 11 แห่ง สภามหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิผลสูงสุดในมิตินี้เป็นสภามหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยที่ก่อตั้งใหม่ เป็นสภาแบบผู้ทรงคุณวุฒิกายนอก เป็นสภาขนาดเล็ก
2. มิติเชิงการศึกษาข้อมูล สภามหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิผลสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มมีจำนวน 10 แห่ง ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม 11 แห่ง สภามหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิผลสูงสุดในมิตินี้เป็นสภามหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยที่ก่อตั้งใหม่ เป็นสภาแบบผู้ทรงคุณวุฒิกายนอก และเป็นสภาขนาดเล็ก
3. มิติเชิงการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม สภามหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิผลสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มมีจำนวน 9 แห่ง ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม 12 แห่ง สภามหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิผลสูงสุดในมิตินี้เป็นสภามหาวิทยาลัยที่ก่อตั้งใหม่เป็นสภาแบบผู้ทรงคุณวุฒิกายนอก และเป็นสภาขนาดเล็ก
4. มิติเชิงการมีส่วนร่วม สภามหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิผลสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มมีจำนวน 10 แห่ง ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม 11 แห่ง สภามหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิผลสูงสุดในมิตินี้เป็นสภามหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยที่ก่อตั้งใหม่ เป็นสภาแบบผู้ทรงคุณวุฒิกายนอกและเป็นสภาขนาดเล็ก
5. มิติเชิงการสนับสนุนงานของมหาวิทยาลัย สภามหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิผลสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มมีจำนวน 9 แห่ง และต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มมี 12 แห่ง สภามหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิผลสูงสุดในมิตินี้เป็นสภามหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยที่ก่อตั้งมานาน เป็นสภาแบบไตรภาคี และเป็นสภานขนาดใหญ่
6. มิติเชิงการวิเคราะห์ปัญหาและการตัดสินใจ สภามหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิผลสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มมีจำนวน 10 แห่งและต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม 11 แห่ง สภามหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิผลสูงสุดในมิตินี้เป็นสภามหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยที่ก่อตั้งใหม่ เป็นสภาแบบไตรภาคี และเป็นสภานขนาดเล็ก

7. มิติเชิงการติดตามและประเมินผล สภามหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิภาพสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มมีจำนวน 6 แห่ง และต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มมี 15 แห่ง สภามหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิภาพสูงสุดในมิตินี้ เป็นสภามหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยที่ก่อตั้งใหม่ เป็นสภาแบบผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกและเป็นสภาขนาดเล็ก

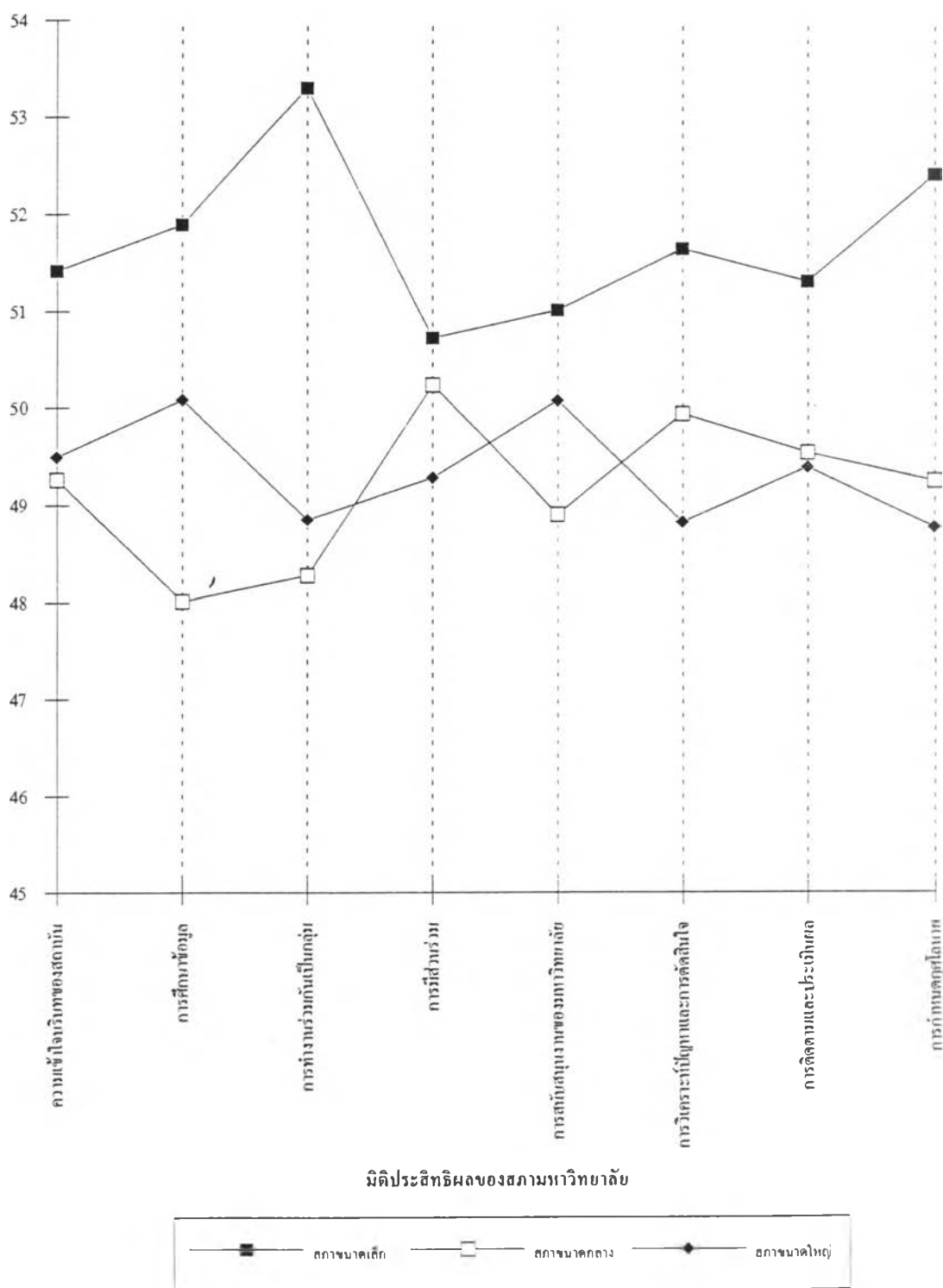
8. มิติเชิงการกำหนดกลยุทธ์ สภามหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิภาพสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มมีจำนวน 9 แห่ง และต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มมี 12 แห่ง สภามหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิภาพสูงสุดในมิตินี้เป็นสภามหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยที่ก่อตั้งใหม่ เป็นสภาแบบผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกและเป็นสภาขนาดเล็ก

แผนภูมิที่ 20 เส้นกราฟแสดงคะแนนมาตรฐานที่ (T-Score) ของมิติประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย
 จำแนกตามโครงสร้างของสภามหาวิทยาลัยแบบไตรภาคี แบบผู้บริหาร และแบบผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

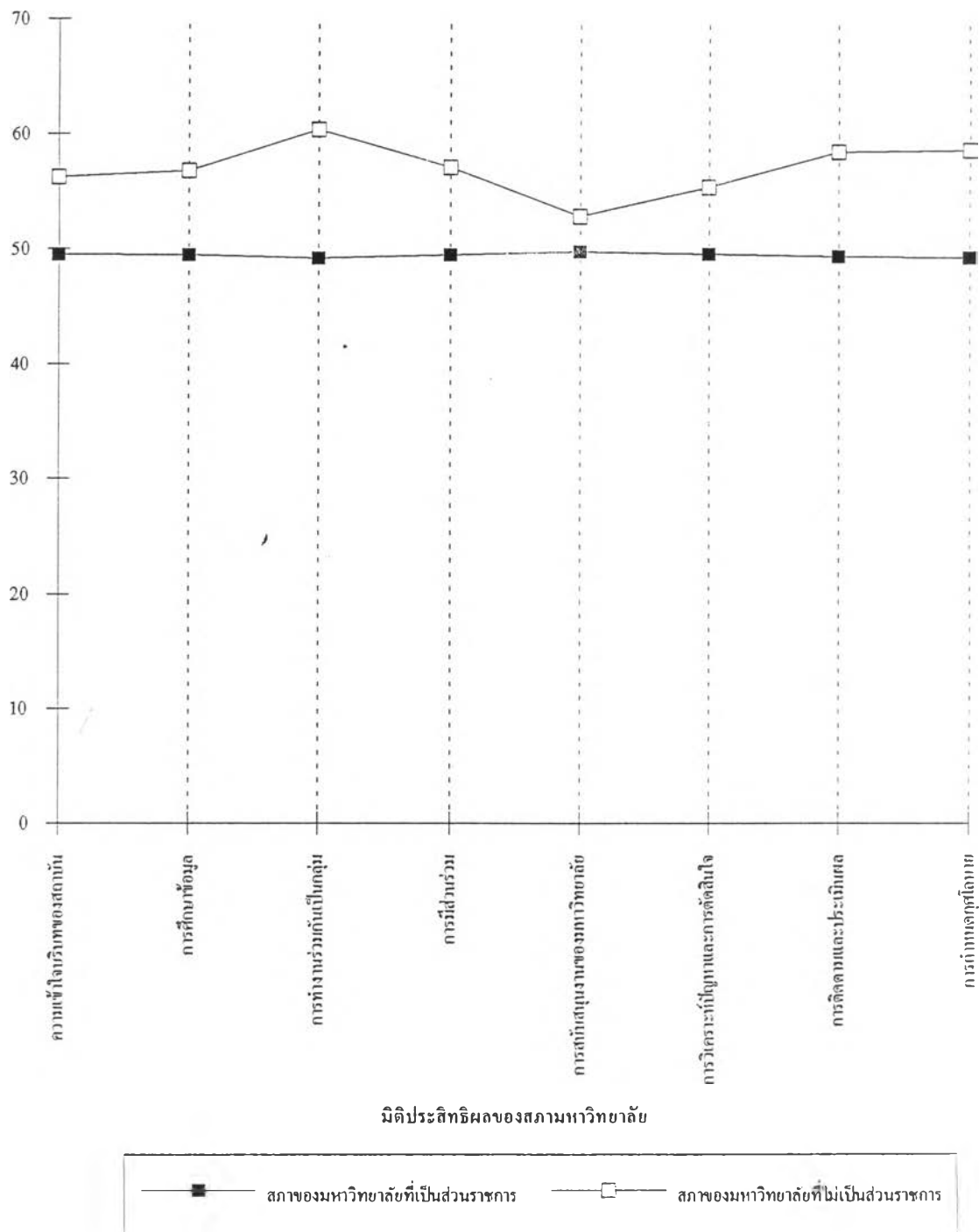
จากแผนภูมิที่ 20 แสดงว่าสภามหาวิทยาลัยแบบไตรภาคี แบบผู้บริหารและแบบผู้ทรงคุณวุฒิ ภายนอก มีประสิทธิผลใกล้เคียงกันในมิติเชิงความเข้าใจบริบทของสถาบันและมิติเชิงการมีส่วนร่วม สภามหาวิทยาลัยแบบไตรภาคีมีประสิทธิผลสูงที่สุดในมิติเชิงการศึกษาข้อมูล (Ts0.28) สภามหาวิทยาลัยแบบผู้บริหารมีประสิทธิผลสูงที่สุดในมิติเชิงการสนับสนุนงานของมหาวิทยาลัย (Ts1.37) และสภามหาวิทยาลัยแบบผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมีประสิทธิผลสูงที่สุดในมิติเชิงการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม (Ts3.23) มิติเชิงการวิเคราะห์ปัญหาและการตัดสินใจ (Ts1.19) มิติเชิงการติดตามและประเมินผล (Ts3.64) และมิติเชิงการกำหนดกลยุทธ์ (Ts3.88)

แผนภูมิที่ 21 เส้นกราฟแสดงคะแนนมาตรฐาน ที่ (T-Score) ของมิติประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย
จำแนกตามขนาดของสภามหาวิทยาลัย ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่

จากแผนภูมิที่ 21 แสดงว่าสภามหาวิทยาลัยที่มีขนาดเล็ก (จำนวนกรรมการสภาน้อยกว่า 26 คน) มีประสิทธิผลสูงกว่าสภามหาวิทยาลัยขนาดกลาง (จำนวนกรรมการสภา 26-35 คน) และขนาดใหญ่ (จำนวนกรรมการสภา 36 คนขึ้นไป) ในทุกมิติประสิทธิผลสภามหาวิทยาลัยที่มีขนาดกลางมีประสิทธิผลสูงกว่าสภามหาวิทยาลัยที่มีขนาดใหญ่ในมิติเชิงการมีส่วนร่วม มิติเชิงการวิเคราะห์ปัญหาและการตัดสินใจ มิติเชิงการติดตามและประเมินผล และมิติเชิงการกำหนดกลยุทธ์ ส่วนสภามหาวิทยาลัยที่มีขนาดใหญ่มีประสิทธิผลสูงกว่าสภามหาวิทยาลัยขนาดกลางในมิติเชิงความเข้าใจบริบทของสถาบัน มิติเชิงการศึกษาข้อมูล มิติเชิงการทำงานเป็นกลุ่ม และมิติเชิงการสนับสนุนงานของมหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 22 เส้นกราฟแสดงคะแนนมาตรฐานที่ (T-Score) ของมิติประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัย
จำแนกตามประเภทของมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีฐานะเป็นส่วนราชการและไม่เป็นส่วนราชการ

จากแผนภูมิที่ 22 แสดงว่าสภามหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีฐานะไม่เป็นส่วนราชการมีประสิทธิผลสูงกว่าสภามหาวิทยาลัย ของมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีฐานะเป็นส่วนราชการในทุกมิติประสิทธิผล